

Udskriftsdato: 15. december 2025

2020/1 LSF 217 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven (Indførelse af afgift på nikotinholdige væsker til e-cigaretter m.v.)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2020-129

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven¹⁾

(Indførelse af afgift på nikotinholdige væsker til e-cigaretter m.v.)

§ 1

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 12 i lov nr. 1126 af 19. november 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

»Afsnit IX a

Afgift af nikotinholdige væsker

§ 13 a. Der skal betales afgift af nikotinholdige væsker, jf. dog stk. 2. Afgiften betales efter følgende satser på grundlag af den afgiftspligtige volumen:

- 1) Varer, hvis indhold af nikotin udgør 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter 1,5 kr. pr. milliliter.
- 2) Varer, hvis indhold af nikotin er højere end 12 mg nikotin pr. milliliter 2,5 kr. pr. milliliter.

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af følgende:

- 1) Nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr.
- 2) Nikotinholdige væsker, der er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.
- 3) Nikotinholdige væsker, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. § 13 c, stk. 4.
- 4) Nikotinholdige væsker, der leveres til udlandet, jf. § 13 c, stk. 4.
- 5) Nikotinholdige væsker, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

§ 13 b. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, skal være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varen her i landet eller modtagelsen af varen fra udlandet. Detailsalgspakkerne skal påføres et stempelmærke ved pakning af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Stk. 2. Betalingen af afgiften skal ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter § 13 e, stk. 1.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, må i erhvervsmæssigt øjemed alene sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Stk. 4. Detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer, som registrerede oplagshavere udleverer fra og med den 1. juli 2022, skal være påført stempelmærker. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke i erhvervsmæssigt øjemed sælge afgiftspligtige varer her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftens indførelse.

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftens indførelse.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

§ 13 c. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, skal i forbindelse med stempelingen være pakket i fuldstændigt lukkede detailsalgspakninger.

Stk. 2. Detailsalgspakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentration, mængde og fremstillers navn eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Varenes afgiftsklasse angives på selve stempelmærket.

Stk. 3. Engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentrationen, mængden og fremstillers navn eller importørens navn og hjemsted.

Stk. 4. En her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, kan af told- og skatteforvaltningen få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer til en anden registreret oplagshaver eller til at levere disse varer til udlandet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

§ 13 d. Virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, må ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

§ 13 e. Told- og skatteforvaltningen kan give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7. Såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, kan virksomheden få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varernes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land. Forlængelse af kredittiden grundet påsætning af stempelmærker i et andet EU-land kan alene ske efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Hvis den sidste rettidige betalingsdag efter stk. 1 er en banklukkedag, anses den førstkommende bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte kredittid kan efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, forlænges.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler for forlængelse af kredittiden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter stk. 1, 3. pkt.

§ 13 f. Stempelmærker fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Stk. 2. Afgiften tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres. Ligeledes tilbagebetales afgiften for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

§ 13 g. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told-

og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder ikke for virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter § 14 a, stk. 8.

Stk. 2. Oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærker.

Stk. 3. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret. Af regnskaberne skal det fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Regnskabet skal føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer og fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, skal dog opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder.

Stk. 5. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 i, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 13 h. Oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, hvis fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 13 c, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Stk. 4. I det omfang der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, finder regnskabs- og fakturareglerne tilsvarende anvendelse herpå.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 i, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 6. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende

de bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 13 i. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 13 g, stk. 6 og 7, og § 13 h, stk. 5 og 6. De daglige tvangsbøder skal udgøre mindst 1.000 kr. og kan forhøjes af told- og skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

§ 13 j. § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, § 21 og § 24, stk. 1, finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13 a, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.«

2. I § 14 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Virksomheder, der omhælder eller ompakker varer omfattet af afsnit IX a, skal ligeledes registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen efter 1. pkt.«

3. Efter § 14 a indsættes:

»**§ 14 b.** Virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten i § 13 a, stk. 1, kan fra og med den 1. april 2022 registrere sig som oplagshaver. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Virksomhederne, der efter 1. pkt. har registreret sig som oplagshaver, kan mod fuld sikkerhed bestille stempelmærker til påsætning på detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten § 13 a, stk. 1. Detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker med stempelmærker må først udleveres fra de registrerede oplagshavere fra og med den 1. juli 2022. Afgiften for stempelmærker udleveret til og med den 30. juni 2022 forfalder den 1. juli 2022 og sidste rettidige betalingsdag er den 15. juli 2022. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7.

Stk. 2. Stempelmærker bestilt efter stk. 1 fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.«

4. I § 16 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »visse«.

5. Efter § 16 a indsættes:

»**§ 16 b.** Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer omfattet af afsnit IX a, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren. Indbetalingen skal ske senest samtidig med indsendelsen af den i 2. pkt. nævnte angivelse. Opkrævningslovens § 3, stk. 2, §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved indførsel af varer omfattet af afsnit IX a fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4. Reglerne om angivelse og betaling efter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.«

6. I § 17 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»*Stk. 6.* Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Oplagshavere registreret for afgift efter § 13 a, stk. 1, skal for hvert kvartal i statistisk øjemed afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

7. Efter § 17 indsættes:

»§ 18. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes af en registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13 a, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Bestemmelserne i opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen efter regnskabet, betales der afgift af det manglende kvantum, jf. dog § 13 a, stk. 2, nr. 3-5, og § 24, stk. 2 og 3.

§ 18 a. Enhver virksomhed, der overdrager, erhverver, tilegner sig, opbevarer eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13 a, stk. 1, skal betale afgift af varerne.

§ 18 b. Hvis told- og skatteforvaltningen finder varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, opkræves afgiften efter satsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2. Tilsvarende gælder, hvis told- og skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er.«

8. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »overtræder«: »§ 13 b, stk. 1 og 3-7, §§ 13 c eller 13 d, § 13 g, stk. 2-5, § 13 h, stk. 1 eller 2,«.

9. I § 22 indsættes som *stk. 5-7*:

»Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., udmåles en skærpet bøde, når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelserne medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelserne af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

§ 2

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, lov nr. 2061 af 21. december 2020, § 3 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og lov nr. 204 af 13. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. Bilag 1, liste A, nr. 9, affattes således:

»9) Lov om forskellige forbrugsafgifter, bortset fra afsnit IX a.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2022, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2 og 4-9, og § 2 træder i kraft den 1. juli 2022.

- ¹⁾ Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets indhold*
 - 2.1. Indførelse af afgift på nikotinholdige væsker*
 - 2.1.1. Det afgiftspligtige vareområde*
 - 2.1.1.1. Gældende ret*
 - 2.1.1.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.1.2. Fællesbestemmelser – registrering, bagatelgrænse, kontrol m.v.*
 - 2.1.2.1. Gældende ret*
 - 2.1.2.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.1.3. Afregning af afgift og stempelmærkeordning*
 - 2.1.3.1. Gældende ret*
 - 2.1.3.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.2. Regnskabs- og fakturabestemmelser*
 - 2.2.1. Gældende ret*
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3. Skærpede bøder*
 - 2.3.1. Gældende ret*
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.4. Registrering som oplaghaver inden afgiftens indførelse*
 - 2.4.1. Gældende ret*
 - 2.4.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.5. Begrænsning af salg af nikotinholdige væsker*
 - 2.5.1. Ved afgiftens indførelse*
 - 2.5.1.1. Gældende ret*
 - 2.5.1.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.5.2. Ved fremtidige afgiftsforhøjelser*
 - 2.5.2.1. Gældende ret*
 - 2.5.2.2. Den foreslåede ordning*
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. Klima- og miljømæssige konsekvenser*
- 7. Forholdet til EU-retten*
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet

har den 2. december 2019 indgået Aftale om finansloven for 2020, der blandt andet indeholder et initiativ om indførelse af afgift på væsker til e-cigaretter (også kaldet e-væsker).

Aftaleparterne prioriterer centrale kernevelfærdsområder, uddannelse og den grønne omstilling, og sikrer også finansiering. Det betyder eksempelvis, at der kan ansættes 1.000 flere sygeplejersker, at regeringen kan indføre minimumsnormeringer, styrke indsatsen for personer, som lever med psykiske lidelser, og investere i uddannelse. Derudover er det en meget grøn finanslov, som er et første skridt mod at sikre en bæredygtig fremtid for de kommende generationer.

Aftaleparterne ønsker at forbedre folkesundheden. Alt for mange dør af rygning. Særligt har regeringen et ønske om at styrke indsatsen over for børn og unges rygning. Regeringen har derfor fremlagt en ambitiøs handleplan med en lang række konkrete initiativer rettet mod at få de unge til at holde sig fra at ryge. Et af disse initiativer er at forhøje tobaksafgiften, da erfaring viser, at prisen har en afgørende betydning for, om særligt børn og unge begynder at ryge. Et andet af disse initiativer er indførelsen af en afgift på væsker til e-cigaretter. Indførelsen af afgiften har til formål at reducere forbruget af e-cigaretter og hindre, at de højere afgifter på traditionelle tobaksvarer fører til et øget forbrug af e-cigaretter.

Med lovforslaget foreslås det, at der indføres en differentieret afgift på nikotinholdige væsker på henholdsvis 1,5 kr. pr. milliliter og 2,5 kr. pr. milliliter, afhængig af nikotinindholdet. Med lovforslaget udmøntes den del af finansloven for 2020, hvor det er aftalt, at der skal indføres en afgift på væsker til e-cigaretter.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indførelse af afgift på nikotinholdige væsker

2.1.1. Det afgiftspligtige vareområde

2.1.1.1. Gældende ret

I lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven) er der fastsat bestemmelser om afgift på en række forskellige varer, herunder f.eks. cigarettepapir, skrå og røgfri tobak.

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinholdige væsker.

2.1.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre afgift på nikotinholdige væsker. Baggrunden for det foreslåede er, at finansloven for 2020 indeholder et initiativ om indførelse af en ny afgift på væsker til e-cigaretter. Det blev aftalt, at afgiften skulle udgøre 2 kr. pr. milliliter e-væske. I dag findes e-væsker både med indhold af nikotin og uden indhold af nikotin. E-væsker med nikotin kan enten være baser uden smag eller være blandet med en væske med smag. E-væsker uden nikotin vil typisk være væsker, som indeholder en smag, og kan blandes med nikotinbasen, hvis brugeren ønsker nikotin i.

Lovforslaget skal blandt andet ses i sammenhæng med lov nr. 1588 af 27. december 2019 om forhøjelse af tobaksafgifterne og lov nr. 2071 af 21. december 2020 om udmøntning af den nationale handleplan mod børn og unges rygning, hvor regeringen sætter stærkt ind for at stoppe og forebygge tobaksrygning og nikotinafhængighed, herunder særligt i forhold til børn og unge, som er meget prisfølsomme. I lov nr. 2071 af 21. december 2020 forbydes salg af e-væsker med kendetegnende aromaer, bortset fra mentol og tobak, i Danmark fra og med den 1. april 2021. For væsker, der er produceret før den 1. april 2021, skal forbuddet dog først gælde fra og med den 1. april 2022.

Det foreslås, at der fastsættes to afgiftssatser. En afgift på 1,5 kr. pr. milliliter nikotinholdig væske, når væsken indeholder 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter, og en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter nikotinholdig væske, når væsken indeholder over 12 mg nikotin pr. milliliter. Det foreslås at indføre to afgiftssatser, da selve afgiften og det afgiftspligtige vareområde alene omfatter de nikotinholdige væsker. Det betyder, at der uden differentierede afgiftssatser ville være et afgiftsincitament for forbrugeren til at købe nikotinholdig væske med højt nikotinindhold og derefter blande/fortynde væsken til den

ønskede koncentration. Forholdet mellem de to afgiftssatser og koncentrationen af nikotin gør, at der ikke bliver noget afgiftsmæssigt incitament til at købe en væske med 20 mg nikotin pr. milliliter og fortynde denne frem for at købe en på 12 mg nikotin pr. milliliter.

Ved nikotinholdig væske vil skulle forstås alle nikotinholdige væsker. Definitionen foreslås dermed at skulle dække både nikotinholdige væsker, der kan forbruges direkte i e-cigaretter, og nikotinholdige væsker, der kan bruges til at fremstille væsker, der kan forbruges i e-cigaretter. Nikotinholdige væsker vil således ikke nødvendigvis være e-væsker. Med den foreslåede definition vil den subjektive hensigt med brugen af væsken eller den tiltænkte anvendelse af væsken, ikke være afgørende for, om væsken er afgiftspligtig. Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde defineres som ”nikotinholdige væsker”. Hvis en væske således indeholder nikotin, vil den være omfattet af afgiftspligten, uanset om den kan forbruges eller er tiltænkt forbrugt i en e-cigaret, medmindre væsken er omfattet af de foreslåede fritagelser. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er direkte fritaget.

Det foreslås at fritage nikotinholdige e-væsker, som er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr. Dette vil være i overensstemmelse med den øvrige afgiftslovgivning, hvor lægemidler også er fritaget for afgift. Der kan i den forbindelse f.eks. henvises til chokoladeafgiftsloven, hvor nikotintyggegummi er fritaget for afgift. Herudover foreslås det at fritage nikotinholdige e-væsker, som er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier (herefter kemikalieloven). Der er tale om enten giftige eller meget giftige stoffer og blandinger, som er omfattet af et regelsæt, hvor der kræves rekvisition for at købe stofferne og blandingerne, medmindre man er direkte fritaget for rekvisitionskravet i kemikalieloven.

Det foreslås, at den nye afgift indsættes i forbrugsafgiftsloven, som i forvejen indeholder afgifter på blandt andet røgfri tobak og cigaretpapir. Dermed bliver afgiften omfattet af de gældende regler i denne lov, herunder blandt andet reglerne om registrering, kontrol og regnskab, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2 og 2.1.3, gældende regler om straf og de i lovforslaget foreslåede yderligere straffe- og regnskabsbestemmelser, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2 og 2.3.

Det foreslåede afgiftsniveau vil betyde, at varenes pris i gennemsnit bliver omtrent fordoblet. Det antages derfor, at der vil opstå et illegalt marked for disse produkter, og at der vil være et stærkt incitament til at unddrage sig afgift. Jo højere afgiften er, jo større er incitamentet til omgåelse af reglerne.

Herudover er der erfaringsmæssigt svig på tobaksområdet, hvilket også forventes at blive tilfældet for e-væskemarkedet. E-væsker fylder ikke meget og er lette at transportere. Selv relativt små mængder væske vil have en stor værdi og kunne dække et stort forbrug.

Endeligt vurderes det, at der i detailledet relativt let kan blandes (forarbejdes eller fremstilles) e-væsker. For at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin må markedsføres i Danmark, skal de være anmeldt efter reglerne i lov om elektroniske cigaretter m.v. Hvis produkterne ikke er anmeldt, er de ikke lovligt at markedsføre. I afgiftsmæssig henseende vil blanding af e-væsker og dermed potentielt produktion af nye e-væsker umiddelbart betyde, at detailhandlere anses for at fremstille eller forarbejde afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Alle virksomheder, som vil fremstille eller forarbejde nikotinholdige væsker, skal efter det foreslåede registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen.

På baggrund af ovenstående om incitamentet til omgåelse af reglerne foreslås det, at der indføres særlige regnskabs- og fakturabestemmelser og regler om skærpede bøder for overtrædelse af registrerings- og regnskabsreglerne og en stempelmærkeordning for at undgå omgåelse af reglerne, jf. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3, 2.2 og 2.3.

2.1.2. Fællesbestemmelser – registrering, bagatelgrænse, kontrol m.v.

2.1.2.1. Gældende ret

Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager varer, som er afgiftspligtige efter forbrugsafgiftsloven (f.eks. røgfri tobak og cigaretpapir), skal som udgangspunkt registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen vil udstede et bevis for registreringen, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1. Når en virksomhed er registreret, gælder der en række regler om blandt andet angivelse og indbetaling af afgift, kontrol, hæftelse m.v. For angivelse og indbetaling henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

I § 14 a, stk. 2, er der fastsat en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder kan undlade at registrere sig som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift. Virksomheder kan undlade at registrere sig som oplagshavere og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

I § 14 a, stk. 8, er det fastsat, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her i landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registrere sig som oplagshavere.

Virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, men som modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal registreres som registrerede varemottagere, jf. forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3. Anmeldelse til registrering sker hos Skatteforvaltningen.

Efter forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 8, er der ligeledes en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder kan undlade at registrere sig som registrerede varemottagere og dermed undlade at betale afgift. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer kan en virksomhed undlade at registrere sig som registreret varemottager og undlade at betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Forbrugsafgiftsloven indeholder en række bestemmelser om, hvordan afgiften kontrolleres, og om Skatteforvaltningens handlemuligheder ved manglende afgiftsbetaling.

For varemottagere har Skatteforvaltningen mulighed for at pålægge virksomheder, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive en angivelse og betale afgift ved varernes modtagelse, jf. § 16 a, stk. 6. Det betyder, at den registrerede varemottager ikke kan benytte månedsafregning, men må angive og afregne for hver enkelt forsendelse.

Skatteforvaltningen har mulighed for at udføre kontrol i medfør af lovens § 17. Skatteforvaltningen har f.eks., hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af de virksomheder, der er omfattet af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. § 17, stk. 1. Hvis det i stk. 1, nævnte materiale findes elektronisk, omfatter Skatteforvaltningens adgang også dette materiale, jf. stk. 6. Herudover skal leverandører af materialer eller dele til fremstilling af de efter loven afgiftspligtige varer efter begæring af Skatteforvaltningen meddele forvaltningen oplysninger om leverancer til de i henhold til loven afgiftspligtige virksomheder, jf. § 17, stk. 2. Efter bestemmelsens stk. 3 er virksomheder, der forhandler afgiftspligtige varer, pligtige til efter begæring fra Skatteforvaltningen at meddele forvaltningen oplysninger om indkøb af sådanne varer. Endvidere er Skatteforvaltningen berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når varerne erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end oplagshavere, jf. § 17, stk. 4. Endeligt har Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 2-4 omhandlede virksomheder, jf. stk. 5. Skatteforvaltningen har herudover mulighed for at få bistand af politiet til kontrollen efter § 17, jf. § 23.

Hvis en virksomhed ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. opkrævningslovens

§ 11, kan Skatteforvaltningen efter forbrugsafgiftslovens § 20 inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

I forhold til hæftelse er det i § 21 fastsat, at foruden den personkreds, der er omhandlet i opkrævningslovens § 10, hæfter de i forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov. Det betyder, at ud over selskabet, fonden, foreningen m.v. eller den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning, hæfter også varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betalingen af afgiften.

2.1.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller nikotinholdige væsker, eller som modtager nikotinholdige væsker fra udlandet, skal registreres som oplagshavere, jf. § 14 a, stk. 1.

Det foreslås herudover, at der indsættes en bestemmelse i § 14 a, stk. 1, om, at virksomheder, som omhælder/ompakker afgiftspligtige nikotinholdige væsker, også vil skulle registreres som oplagshavere. Ud over at udvide registreringen til også at omfatte virksomheder, der omhælder/ompakker nikotinholdige væsker, foreslås det også at indføre et krav om lokalegodkendelse, således at en oplagshavers lokaler skal godkendes af Skatteforvaltningen, inden virksomheden kan opnå registrering.

Med indsættelsen af den foreslåede afgift i forbrugsafgiftsloven vil virksomheder, der sælger afgiftspligtige nikotinvæsker ved fjernsalg, skulle registreres som oplagshavere efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8. Det bemærkes, at det foreslåede lokalekrav ikke vil skulle finde anvendelse for virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter § 14 a, stk. 8.

Det foreslås, at oplagshaverregistreringen vil skulle være den eneste registreringsmulighed. Dermed vil virksomheder, der modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker fra udlandet ikke kunne registrere sig som varemottagere. Det betyder, at forbrugsafgiftslovens § 16 a foreslås ikke at skulle gælde for den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker. Baggrunden herfor er, at det er fundet mest hensigtsmæssigt, at der er krav om lokalegodkendelse m.v. Herudover er der taget udgangspunkt i reglerne for afgiften på cigaretter og røgtobak i tobaksafgiftsloven, hvor der heller ikke er mulighed for at registrere sig som varemottager. Når registrering som varemottager ikke skal kunne anvendes for afgiften på nikotinholdige væsker, vil der heller ikke være behov for, at reglerne i § 21 om hæftelse for varemottagere vil skulle gælde.

Ud over, at reglerne om varemottagere ikke vil skulle finde anvendelse, er der en række andre regler i forbrugsafgiftsloven, som heller ikke vil skulle finde anvendelse. Det drejer sig blandt andet om bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2.

Baggrunden herfor er, at hvis bagatelgrænsen skulle finde anvendelse for den foreslåede afgift af nikotinholdige væsker, ville en virksomhed kunne indføre omkring 500 genopfyldningsbeholdere med et indhold på 10 ml nikotinholdig væske pr. genopfyldningsbeholder uden at skulle lade sig registrere. Som beskrevet ovenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2 bliver der et stort incitament til afgiftsunddragelse, da afgiften er høj, og da væskerne ikke fylder meget og er lette at transportere. Hvis bagatelgrænsen skulle finde anvendelse, ville registreringskravet endvidere kunne omgås ved at indføre relativt store mængder ad flere omgange uden at skulle lade sig registrere. Det vurderes derfor ikke hensigtsmæssigt, at bagatelgrænsereglerne finder anvendelse for afgift på nikotinholdige væsker efter den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Dertil kommer, at en bagatelgrænseregul findes at være uhensigtsmæssig, da der foreslås indført skærpede bøder for manglende registrering som oplagshaver i lovforslagets § 1, nr. 9. Hvis der var en bagatelgrænse, ville der kunne opstå gråzoner for, hvornår en virksomhed reelt burde have ladet sig registrere som oplagshaver eller ville være omfattet af den gældende bagatelgrænseregul. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3 om skærpede bøder.

Endeligt foreslås det, at § 21 om hæftelse for varemottagere og personer, som er i besiddelse af varerne, ikke vil skulle finde anvendelse. Baggrunden herfor er, at der ikke er behov for reglen, da den angår varemottagere og den, der er i besiddelse af varerne, og varemottagerregistreringen ikke foreslås at skulle finde anvendelse for afgiften på nikotinholdige væsker. For klarhedens skyld foreslås det derfor, at bestemmelsen ikke vil skulle finde anvendelse for den foreslåede afgift for nikotinholdige væsker. Det foreslås i den forbindelse, at der indsættes en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, hvorefter den, der i erhvervsmæssigt øjemed overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender afgiftspligtige nikotinholdige væsker, hvoraf der ikke er betalt, skal betale afgift af varerne. Dermed gives der hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan opkræve afgiften hos disse virksomheder, når der findes varer, der ikke er betalt afgift af. Hæftelsesreglen vil – som de øvrige hæftelsesregler i afgiftslovgivningen – skulle gælde umiddelbart og i hvilket som helst led fra fremstilleren eller importøren til den forretning, hvori varerne befinder sig.

2.1.3. Afregning af afgift og stempelmærkeordning

2.1.3.1. Gældende ret

Når en virksomhed er registreret for afgift efter forbrugsafgiftsloven som enten oplagshaver eller varemottager, gælder der en række regler om blandt andet angivelse, indbetaling og godtgørelse af afgift. For reglerne om registrering, kontrol og hæftelse henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Efter gældende ret skal oplagshavere, der er registreret for afgift efter forbrugsafgiftsloven, opgøre den afgiftspligtige mængde for afgiftsperioden på baggrund af den mængde afgiftspligtige varer, som er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden, jf. § 14 a, stk. 3. Afgiftsperioden er måneden. Det fremgår af § 14 a, stk. 6, hvilke varer, der skal fradrages ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde. Det er f.eks. varer, der leveres til en anden oplagshaver og varer, der leveres til udlandet. Oplagshavere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden skal betale afgift af, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen, jf. § 15, stk. 1. Virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsen i § 14 a, stk. 2, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 15, stk. 3.

Herudover er oplagshavere efter § 14 a, stk. 4, berettiget til, uden at afgiften er betalt, fra andre oplagshavere eller fra udlandet at modtage afgiftspligtige varer. Skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler om overførsel af varer mellem oplagshavere, jf. § 15, stk. 4.

Ved indførslen af varer fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a, jf. § 16 a, stk. 1. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Varemottagere, der er registreret for afgift efter forbrugsafgiftsloven, skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen, jf. § 16 a, stk. 4.

For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4, jf. forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 5.

§ 24 regulerer afgiftsfritagelse og godtgørelse. I stk. 1, er fastsat, at afgiftspligtige varer, der af oplagshavere leveres til udlandet, er fritaget for afgift. Skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Registrerede varemottagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 16 a, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Efter stk. 2, er det fastsat, at der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Endeligt er det i bestemmelsens stk. 3 fastsat, at der ikke betales afgift af varer, der leveres til

de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

2.1.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en stempelmærkeordning for den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker. Det betyder, at de almindelige afregningsregler for oplagshavere, som fastsat i § 14 a, stk. 3 og 6, og § 15, stk. 1, ikke vil skulle finde anvendelse for den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker. Som det fremgår i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.2 foreslås det, at bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, ikke skal finde anvendelse, og at det ikke skal være muligt at lade sig registrere som varemodtager. Det betyder, at heller ikke § 15, stk. 3, (regnskabsreglen for virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsereglerne) og § 16 a (reglerne om varemottagere) vil skulle finde anvendelse.

Et stempelmærke er et mærke, der påsættes en punktafgiftspligtig vare, og som viser, at der er betalt afgift af netop dette specifikke produkt. Ordningen fungerer overordnet sådan, at fremstillere/importører bestiller stempelmærkerne hos Skatteforvaltningen. Derefter videregiver Skatteforvaltningen bestillingen til trykkeriet. Når stempelmærkerne er trykt, kan virksomheden afhente stempelmærkerne eller få dem leveret. Derefter kan virksomhederne sætte stempelmærket på deres varer, og mærket viser på den måde, at afgiften er betalt. Afgiftens betaling afhænger af, hvorvidt fremstilleren/importøren har stillet sikkerhed for betalingen til Skatteforvaltningen. Ordningen kendes fra cigaretter og røgtobak. Det bemærkes dog, at afgiften af cigaretter og røgtobak er en harmoniseret afgift, mens den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker vil være en national afgift. Det betyder, at der vil være forskelle i de to ordninger, da f.eks. begreb som ”overgang til forbrug” ikke anvendes for de nationale afgifter, og fordi afgiften ikke vil være omfattet af de EU-harmoniserede regler for betaling af afgift, afgiftens forfald m.v. Dette er også årsagen til, at afgiften ikke placeres i tobaksafgiftsloven, da denne lov indeholder regler, som gælder for de harmoniserede punktafgifter.

Ligesom for den gældende ordning for cigaretter og røgtobak foreslås det, at det ikke vil være muligt for virksomheder, der alene modtager eller indfører afgiftspligtige nikotinholdige væsker, at lade sig registrere som varemottagere. Dette er også udgangspunktet i forbrugsafgiftsloven, hvor det fremgår af § 14 a, stk. 5, at Skatteforvaltningen kun efter de oplystede bestemmelser kan tillade, at afgiftsberigtigelsen sker efter § 16 a (varemottagerreglerne).

Det vil betyde, at virksomheder og personer alene vil få mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver. I den gældende ordning for cigaretter og røgtobak er det muligt at blive registreret som midlertidig varemottager. Denne registreringstype findes dog ikke i forbrugsafgiftsloven.

Det bemærkes, at det foreslås, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af registreringspligt for oplagshavere, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførsel af afgiftspligtige nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

En stempelmærkeordning indebærer, at de registrerede oplagshavere skal afgive en bestilling på stempelmærker hos Skatteforvaltningen. Betalingen af afgiften vil som udgangspunkt skulle ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærkerne. Det foreslås dog, at virksomhederne får mulighed for at stille sikkerhed. Sikkerhedsstillelsesordningen vil være valgfri og vil give de omfattede virksomheder kredit for betalingen af afgiften.

Hvis en virksomhed stiller sikkerhed, vil virksomheden først indgive en bestilling hos Skatteforvaltningen. Herefter skal Skatteforvaltningen sikre, at bestillingens størrelse ligger inden for den stillede sikkerhed. Herefter giver Skatteforvaltningen trykkeriet besked om bestillingen. Når trykkeriet er klar, giver de besked til virksomheden, der herefter afhenter stempelmærkerne – eller får dem tilsendt. Trykkeriet giver Skatteforvaltningen besked om afhentningen/afsendelsen, og Skatteforvaltningen udfærdiger en opkrævning af afgiften. Hvis en virksomhed vælger at stille sikkerhed, foreslås det, at virksomheden først skal betale afgiften 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne.

Hvis en virksomhed ikke har stillet sikkerhed, skal afgiften betales, inden Skatteforvaltningen sender bestillingen videre til trykkeriet. Dermed sikres det, at stempelmærkerne er betalt, inden de trykkes. Baggrunden for, at afgiften skal betales inden bestillingen, er, at der typisk vil fremgå en række oplysninger på stempelmærkerne, som ikke er generiske. Hvis en virksomhed, der ikke har stillet sikkerhed, fik trykt stempelmærker uden at betale, ville stempelmærkerne ikke kunne bruges af andre virksomheder, hvis den pågældende virksomhed ikke betaler og afhenter.

Formålet med, at det foreslås at indføre en stempelmærkeordning, er, at det forventes, at der vil være behov for kontrolmæssig fokus på området. Det skyldes blandt andet, at afgiften er af en størrelse, som medfører, at der forventes at komme illegal handel. En stempelmærkeordning giver den bedste sikkerhed for, at der er afregnet afgift af produkterne, da Skatteforvaltningen er inde over de enkelte bestillinger af stempelmærker og opkræver afgiften specifikt på baggrund af stempelmærkerne.

Herudover vil en stempelmærkeordning kunne give de virksomheder, der overholder reglerne og lader sig registrere, en mulighed for over for forbrugerne at vise på deres produkter, at der er betalt afgift af produktet.

Udover selve bestillingen, betalingen og afhentningen foreslås det også at stille en række krav til tidspunktet for stemplingen, selve pakningerne, oplysninger på pakningerne, stempelmærkerne og håndteringen af stempelmærkerne. Disse regler vil overordnet set svare til de gældende regler for den tilsvarende stempelmærkeordning på cigaretter og røgtobak. Der er dog forskelle på selve produkterne og derfor er ordningerne, oplysningerne og kravene ikke fuldstændig ens.

Det foreslås, at stempelmærkekravet alene skal gælde for detailsalgspakker med nikotinholdige væsker. Det betyder, at engrospakninger ikke skal stemples. Ved detailsalgspakker skal blandt andet forstås særlige genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangscigaretter og patroner til engangsbrug som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrollsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Ved engrospakker skal blandt andet forstås dunke, fustager, tanke eller andre beholdere, som ikke skal markedsføres over for forbrugere.

Virksomheder, der fremstiller nikotinholdige væsker, kan ved fremstillingen enten hælde den nikotinholdige væske direkte på detailsalgspakninger eller på engrospakninger, hvorefter den nikotinholdige væske senere omhældes/ompakkes til detailsalgspakninger. Virksomheder, der modtager nikotinholdige væsker, kan modtage disse væsker i enten detailsalgspakninger eller i engrospakninger, hvorefter den nikotinholdige væske senere skal omhældes/ompakkes til detailsalgspakninger.

Det foreslås, at stempelmærket skal påsættes detailsalgspakker i forbindelse med, at den nikotinholdige væske pakkes i detailsalgspakningerne eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis den nikotinholdige væske modtages i detailsalgspakninger. Hvis den nikotinholdige væske efter fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet ikke forefindes i detailsalgspakninger, har virksomheden 1 måned til at omhælde/ompakke den nikotinholdige væske til detailsalgspakninger. Når den nikotinholdige væske er omhældt/ompakket til detailsalgspakninger, skal stempelmærket påføres ved selve detailsalgspakken.

Ved stemplingen foreslås det, at den nikotinholdige væske skal være pakket i fuldstændigt lukkede detailsalgspakker.

Det foreslås, at detailsalgspakningerne skal være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentration og mængde og fremstilleren eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Det foreslås dog, at Skatteforvaltningen skal kunne tillade, at det er forhandlerens navn og hjemsted, der anvendes, eller at der anvendes et anonymitetsmærke. Ved et anonymitetsmærke forstås et mærke, hvor fremstillere, den afgiftsberigtigende eller forhandlerens navn og hjemsted ikke fremgår. Skatteforvaltningen skal tillade brugen af anonymitetsmærker og kender derfor identiteten af virksomheden. Det vil således alene være over for forbrugeren, at virksomheden er anonym. Varens afgiftsklasse foreslås at skulle fremgå af stempelmærket.

Da stempelmærket alene skal påføres detailsalgspakker, foreslås det, at der indføres en særlig ordning for modtagelse af engrospakninger og overførsel af disse mellem oplagshavere. Det foreslås, at virksomheder vil skulle have tilladelse til at overføre disse varer til andre oplagshavere. Dermed har Skatteforvaltningen mulighed for at have overblik over, hvilke virksomheder der overfører engrospakninger, hvor der således ikke er påsat stempelmærker og dermed ikke betalt afgift endnu. Det foreslås, at engrospakningerne skal være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentration og mængde samt fremstillernes navn og hjemsted. Det skal ses i sammenhæng med reglen om tilladelse til at overføre varer til andre oplagshavere. Hvis Skatteforvaltningen finder engrospakninger på en kontrol, vil oplysning om fremstillernes navn og hjemsted på engrospakningen vise, hvilken virksomhed engrospakningen kommer fra. Dermed vil Skatteforvaltningen have mulighed for at se, hvorvidt fremstilleren har tilladelse til at overføre engrospakninger til andre.

Herudover foreslås det, at der indføres regler om godtgørelse og tilbagebetaling af afgift. Da afgiften betales på baggrund af stempelmærket, vil tilbagebetaling og godtgørelse også skulle ske på baggrund af stempelmærket. Det foreslås, at afgiften vil skulle tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres, eller i tilfælde, hvor pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden bliver fuldstændigt tilintetgjort eller er gået uigenkaldeligt tabt. Det foreslås på den baggrund, at den gældende bestemmelse i § 24, stk. 1, ikke vil skulle finde anvendelse, da fritagelse og godtgørelse af afgiften ikke tager udgangspunkt i en stempelmærkeordning. Det foreslås dog, at der vil skulle være afgiftsfritagelse for varer, der indføres eller modtages fra udlandet i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3, og for de varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Det foreslås, at overtrædelse af de foreslåede regler om stempelmærkeordningen, kravene til pakningerne, reglerne om overførsel af nikotinholdige væsker m.v. straffes med bøde.

Udover afregningen i forbindelse med selve stempelmærkeordningen foreslås det således, at der indføres særskilte regler for angivelse og betaling i tilfælde, hvor privatpersoner og andre ikkeerhvervsdrivende varemottagere enten indfører varer fra tredjelande, modtager varer fra andre EU-lande eller har varer med over grænsen. Det foreslås at indsætte særskilte regler til afregning, angivelse og betaling af afgift i disse situationer. Afregning ved indførslen af varer fra 3. lande vil skulle ske efter toldlovens kapitel 4. Angivelse og betaling ved indførsel fra tredjelandet og fra andre EU-lande foreslås at skulle svare til reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4. Reguleringen af rejsende, som medfører varer til det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, og varer, som sendes til privatpersoner i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, foreslås at blive omfattet af toldlovens § 11.

2.2. Regnskabs- og fakturabestemmelser

2.2.1. Gældende ret

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, at oplagshavere skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af varer, der ikke er betalt afgift af, og udleveringen af afgiftspligtige varer. Endvidere følger det af stk. 3, at virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, skal føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Endeligt fremgår af stk. 4, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførsel af varer mellem oplagshavere efter § 14 a, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse. § 15, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse for varemottagere.

Efter gældende ret er der ikke i forbrugsafgiftsloven fastsat regler om fakturaudstedelse for hverken oplagshavere eller registrerede varemottagere.

Tilsvarende er der ikke fastsat regler om fakturaer, følgesedler, kvitteringer m.v. for virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer efter forbrugsafgiftsloven. Virksomheder, der handler med afgifts-

pligtige varer, vil blandt andet kunne være grossister eller detailhandlere. Disse virksomheder skal som udgangspunkt ikke registreres eller betale afgift, da de hverken indfører eller fremstiller afgiftspligtige varer, men derimod modtager varerne, når afgiften er afregnet af enten varemottageren eller oplagshaveren. På den baggrund er udgangspunktet, at der hverken stilles regnskabs- eller fakturabetingelser for sådanne virksomheder, medmindre særlige hensyn taler herfor.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at de virksomheder, som skal registreres som oplagshavere for fremstilling, indførsel eller omhældning/ompakning af afgiftspligtig nikotinholdig væske, vil skulle føre regnskab efter de gældende regler i forbrugsafgiftsloven. Dermed vil oplagshaverne efter det foreslåede skulle føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtig nikotinholdig væske, tilgangen af afgiftspligtig nikotinholdig væske og udleveringen af afgiftspligtig nikotinholdig væske, jf. forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2.

Herudover foreslås det på baggrund af den forhøjede risiko for omgåelse af afgiften, jf. det ovenfor beskrevne under lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2, at der indsættes bestemmelser om særlige regnskabs- og fakturakrav, der skal forbedre Skatteforvaltningens muligheder for kontrol med nikotinholdige væsker. Det foreslås, at de særlige regnskabs- og fakturakrav vil skulle rettes mod virksomheder, der er registreret for afgift af nikotinholdige væsker, og virksomheder, der handler med nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede ordning. Det vil således være virksomheder, som fremstiller, omhælder/ompakker eller fra udlandet modtager nikotinholdige væsker, som vil skulle registreres som oplagshavere efter § 14 a, stk. 1. Herudover vil reglerne også skulle gælde for de virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Disse virksomheder er ikke omfattet af reglerne om registrering og vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med nikotinholdige væsker til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere.

De foreslåede bestemmelser vil således rette sig mod både de virksomheder, der er registreringspligtige (oplagshavere), men også virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer (f.eks. grossister og detailhandlere).

Det foreslås konkret, at der fastsættes regnskabs- og fakturaregler med:

- Krav til løbende beholdningsregnskab i importvirksomheder og registrerede oplagshavere.
- Krav til føring af kassekladde og kasseafstemninger i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.
- Krav til udformning af faktura ved registrerede virksomheders og importvirksomheders handel med varer, der er omfattet af den foreslåede ordning.
- Krav om følgeseddel ved levering af afgiftspligtige varer fra alle virksomheder, der handler med sådanne varer.
- Krav vedrørende tilgængeligheden af regnskabsmateriale (maksimalt 5 hverdage) i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.
- Krav til opbevaring af regnskabsmateriale (mindst 5 år for alt materiale på nær kassestrimler, som efter ansøgning til Skatteforvaltningen kun skal opbevares i 1 år) i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.

De skærpede regnskabs- og fakturaregler vil medføre, at der stilles specifikke krav til, at alle virksomheder, der handler med væsker omfattet af den foreslåede ordning, løbende og umiddelbart skal kunne redegøre for køb og salg af disse afgiftspligtige varer. Dette kan gøres ved forevisning af forskriftsmæssige fakturaer og/eller følgesedler og/eller kvitteringer. Tillige stilles krav om, at virksomhederne skal kunne dokumentere, at der i overensstemmelse med god bogføringsskik dagligt er foretaget kasseafstemninger og løbende ført en kassekladde.

Det vurderes, at disse dokumenter vil være til stede som følge af anden lovgivning, herunder blandt an-

det momslovens fakturaregler og reglerne i bogføringsloven, og handelspraksis, og at disse afstemninger vil være foretaget i normale og lovlige situationer.

Det foreslås, at en overtrædelse af de foreslåede regnskabs- og fakturabestemmelser skal kunne medføre strafansvar i form af bødestraf, der under visse betingelser vil kunne udløse en skærpet bøde, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3 nedenfor.

2.3. Skærpede bøder

2.3.1. Gældende ret

I forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, er der hjemmel til bødestraf ved overtrædelser nævnt i bestemmelsens nr. 1-5, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Efter bestemmelsens nr. 2 kan bødestraffen blandt andet anvendes ved overtrædelse af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., hvoraf det fremgår, at erhvervsdrivende varemodtagere skal anmelde sig hos Skatteforvaltningen, inden varerne afsendes fra udlandet (indførsel eller import), medmindre virksomheden har et årligt salg svarende til en afgift på under 10.000 kr., jf. § 16 a, stk. 8.

Det følger af § 22, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Reglerne om strafansvar for juridiske personer findes i straffelovens 5. kapitel, hvoraf det blandt andet følger, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov, jf. straffelovens § 25.

Efter straffelovens § 26, stk. 1, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, medmindre andet er bestemt. Der er ikke tale om en udtømmende opregning. Betegnelsen juridisk person omfatter således alle organisationsformer m.v., der kan optræde i retsforhold, uanset om de driver kommerciel virksomhed eller er ikkeerhvervsdrivende. Efter straffelovens § 26, stk. 2, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer endvidere enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 4051ff., at det er en forudsætning for et sådant ansvar, at enkeltmandsvirksomheden med hensyn til kompetence- og ansvarsfordeling er organiseret på en sådan måde, at det findes naturligt at sidestille virksomheden med en juridisk person, og at enkeltmandsvirksomheden på gernings-tidspunktet beskæftiger omkring 10-20 ansatte eller flere.

Det er en forudsætning for at pålægge en juridisk person strafansvar, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1.

Enkeltmandsvirksomheder, der ikke beskæftiger flere end omkring 10-20 ansatte og således ikke er omfattet af reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer, kan også ifalde strafansvar, dog således at det i denne situation er ejeren af enkeltmandsvirksomheden, der er strafsobjekt.

Bestemmelsen om juridiske personers ansvar udelukker ikke, at der samtidig eller alene kan gøres et personligt ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, særligt hvis denne indtager en overordnet stilling og har handlet med forsæt eller udvist grov uagtsomhed. Udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt er imidlertid, at der rejses tiltale mod den juridiske person, jf. Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/1999.

Som eksempel på tilfælde, hvor det kan være relevant at overveje at gøre ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, kan nævnes mindre detailsalgsvirksomheder drevet i selskabsform, hvor ejeren af selskabet står for den daglige drift.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 1, stk. 1, at loven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EU-forordninger. Endvidere følger det af stk. 3, at loven derudover gælder for opkrævning af andre skatter og afgifter m.v. end de i stk. 1 nævnte, i det omfang der i anden lovgivning henvises til denne lov.

Opkrævningslovens § 18 indeholder hjemmel til, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – kan udstede administrative bødeforelæg. Det følger af opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen ved bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen.

Det følger af § 18, stk. 1, 2. pkt., at retsplejelovens § 752, stk. 1, om regler for afhøringer af sigtede finder anvendelse i sager omfattet af opkrævningslovens § 18, stk. 1. Endvidere fremgår det af opkrævningslovens § 18, stk. 2, at retsplejelovens regler om kravene til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse ved udfærdigelse af bødeforelæg i sagerne.

Betales bøden i henhold til bødeforelægget i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 3. Bøder i sager, der afgøres administrativt, opkræves af Skatteforvaltningen, jf. stk. 4.

Hvis betingelserne for, at sagen afsluttes af Skatteforvaltningen, ikke er til stede, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten.

Det følger af opkrævningslovens § 19, at ransagning i sager om overtrædelser omfattet af opkrævningsloven sker i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Ved lov nr. 1059 af 17. december 2002 blev en hjemmel til skærpede bøder indsat i tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven og emballageafgiftsloven (herefter: colalovgivningen). Den skærpede bødestraf anvendes, når den pågældende virksomhed grundet manglende overholdelse af regnskabsregler ikke kan dokumentere, at der er betalt afgift af bestemte varer (f.eks. på grund af manglende faktura eller regnskabsrod), men hvor det er usikkert, hvor stor afgiftsunddragelsen faktisk er, fordi der er tale om et øjebliksbillede (stikprøvekontrol). Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 blev der i colalovgivningen indsat yderligere hjemmel til at anvende den skærpede bøde, når den pågældende ikke forud for import af varerne har ladet sig registrere som varemottager, ligesom der blev indført en hjemmel til absolut kumulation, således at bøderne for hver enkelt overtrædelse sammenlægges, dels indenfor den enkelte lov, dels ved overtrædelser af flere love på en gang, jf. nærmere herom nedenfor.

Overtrædelse af flere regnskabsregler i colalovgivningen betragtes som ligeartet kriminalitet, og overtrædelse af flere regler om registrering i colalovgivningen betragtes som ligeartet kriminalitet. Det betyder, at en pådømt overtrædelse af f.eks. en regnskabsregel i én colalov ikke alene tillægges gentagelsesvirkning ved senere overtrædelse af samme lov, men også ved senere overtrædelse af enhver af regnskabsreglerne omfattet af colalovgivningen.

Ved lov nr. 1554 af 13. december 2016 tilkendegav Folketinget et ønske om, at de skærpede bøder i førstegangstilfælde skulle udgøre 10.000 kr. og herefter skulle stige med 10.000 kr. for hver overtrædelse, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 26 som fremsat, side 5 og 6. Der var således et ønske fra Folketinget om, at bøden skulle udgøre 20.000 kr. ved andengangsovertrædelser, 30.000 kr. ved tredjengangsovertrædelser, 40.000 kr. ved fjerdegangsovertrædelser osv.

Det daværende SKAT oversendte efterfølgende en række sager til politiet med henblik på at få fastlagt

en ny bødepraksis i overensstemmelse med Folketingets tilkendegivelse gennem en prøvesagsproces ved domstolene. Rigsadvokaten tilkendegav den 16. november 2020, at der var gennemført et tilstrækkeligt antal prøvesager ved domstolene til, at der var fastlagt et ensartet bødeniveau, der i førstegangstilfælde kan danne grundlag for udstedelse af administrative bødeforelæg.

Det fremgår af strafbestemmelserne i de enkelte love omfattet af colalovgivningen, at der skal ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i flere overtrædelser af den pågældende lov omfattet af colalovgivningen eller en eller flere overtrædelser af den pågældende lov og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det fremgår desuden af strafbestemmelserne i de enkelte love omfattet af colalovgivningen, at bødeudmåling efter princippet om absolut kumulation kan fraviges, når særlige grunde taler herfor. Der kan både være tale om skærpende omstændigheder og formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

Reglerne om skærpede bøder er ikke indsat i forbrugsafgiftsloven og finder således ikke anvendelse på det afgiftspligtige vareområde efter denne lov.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes en ny bestemmelse, hvorefter der i visse situationer vil kunne udmåles en skærpet bøde. Det foreslås, at reglerne om udmåling af skærpede bøder alene vil skulle gælde virksomheder, der er registreret for eller handler med afgiftspligtig nikotinholdig væske, og altså ikke de varer, som efter gældende ret er omfattet af forbrugsafgiftsloven.

Det foreslås, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., om registreringspligt for oplagshavere, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførsel af varer omfattet af den foreslåede § 13 a (se lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2). Det betyder, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde til virksomheder, der undlader at registrere sig som oplagshaver af nikotinholdige væsker. Oplagshavere er virksomheder, der fremstiller nikotinholdige væsker her i landet eller modtager sådanne fra udlandet. Det bemærkes, at det foreslås, at bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, ikke vil skulle gælde for afgiften på nikotinholdige væsker, jf. den under lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 j. Det betyder, at virksomheder ikke vil kunne undlade at registrere sig som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af den indførte og modtagne nikotinholdige væske svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Endvidere foreslås, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af de regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås at skulle gælde for nikotinholdige væsker (se lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2), hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift af de pågældende væsker.

Udmålingen af en skærpet bøde for overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne vil både kunne ske til de registrerede virksomheder (oplagshavere) og virksomheder, der handler med de afgiftspligtige varer. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en oplagshaver har undladt at udstede en faktura, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 h, stk. 1, og det ikke er muligt at konstatere, hvorvidt der er betalt afgift af varerne ved udleveringen. Derudover vil der f.eks. kunne være tale om en detailhandler, som ved opdelingen af et vareparti ikke har udstedt interne følgesedler, således at det ikke er muligt for Skatteforvaltningen at sammenholde varerne i det enkelte udsalgssted med de varer, som detailhandleren købt. Hvis det i dette tilfælde ikke er muligt at konstatere, hvorvidt der er betalt afgift, kan Skatteforvaltningen udstede en skærpet bøde til detailhandleren.

Den foreslåede bestemmelse om skærpede bøder vil medføre, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der svarer til de overtrædelser, som kan medføre en skærpet bøde i henhold til colalovgivningen, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.1 ovenfor.

Det er forudsat, at bødeniveauet for skærpede bøder efter den foreslåede § 22, stk. 5, vil skulle svare til det bødeniveau, som Folketinget ved lov nr. 1554 af 13. december 2016 forudsatte skulle gælde for skærpede bøder i henhold til colalovgivningen, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 26 som fremsat, side 5 og 6, og som er anvendt i en række gennemførte prøvesager, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.1 ovenfor.

Det er således forudsat, at bøden vil skulle udgøre 10.000 kr. i tilfælde, hvor der første gang begås en overtrædelse omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder, forudsat at den pågældende ikke tidligere – i form af et vedtaget bødeforelæg eller ved dom – har fået en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningen, jf. nærmere herom nedenfor. Det er forudsat, at bøden vil skulle stige med 10.000 kr. for hver efterfølgende ligeartede overtrædelse af denne lov, dvs. at den pågældende igen overtræder pligten til at registrere sig som oplagshaver, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførelse af varer omfattet af den foreslåede § 13 a, eller igen overtræder de regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås at skulle gælde for nikotinholdige væsker, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift af de pågældende væsker. Bøden vil således skulle udgøre 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde, 40.000 kr. i fjerdegangstilfælde osv. Det er forudsat, at der også vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende begår en overtrædelse omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og tidligere har fået en eller flere skærpede bøder for ligeartede overtrædelser af colalovgivningen. Hvis den pågældende f.eks. får en skærpet bøde for overtrædelse af chokoladeafgiftslovens regnskabsregler, vil en efterfølgende overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår endnu en overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr. Samme gentagelsesvirkning vil gøre sig gældende, hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningens regler om registrering og efterfølgende begår en overtrædelse af registreringsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder.

Tilsvarende er det forudsat, at der også ved overtrædelser omfattet af bestemmelser om skærpede bøder i colalovgivningen vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende tidligere har fået en skærpet bøde for overtrædelse af ligeartede bestemmelser omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5. Hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, i forbrugsafgiftsloven, vil en efterfølgende overtrædelse af regnskabsreglerne f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i chokoladeafgiftsloven udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår en overtrædelse af regnskabsreglerne f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i tobaksafgiftsloven, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr. Samme gentagelsesvirkning vil gøre sig gældende, hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af registreringsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og efterfølgende begår en overtrædelse af colalovgivningens regler om registrering, der er omfattet af reglerne om skærpede bøder.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 6, at der skal ske en sammenlægning af bøderne efter princippet om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i flere overtrædelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5, om skærpede bøder eller en eller flere overtrædelser af denne bestemmelse og andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 7, at sammenlægning af bødestraffen efter princippet om absolut kumulation efter det foreslåede stk. 6, 1. og 2. pkt., vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor. Sådanne særlige grunde vil kunne være skærpende eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

Juridiske personer, der begår overtrædelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 5, vil kunne ifalde bødestraf herfor efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

De straffeprocessuelle regler i opkrævningslovens §§ 18 og 19 vil gælde ved behandlingen af straffesager om overtrædelse af bestemmelserne. Skatteforvaltningen vil således have kompetence til at afslutte disse straffesager ved bødeforelæg, såfremt betingelserne nævnt i § 18, stk. 1, er opfyldt, ligesom reglerne i § 18, stk. 2-4, og § 19 vedrørende behandlingen m.v. af disse sager vil finde anvendelse.

2.4. Registrering som oplagshaver inden afgiftens indførelse

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager nikotinholdige væsker, ikke lade sig registrere. Der er heller ikke krav om stempelmærker eller afregning af afgift.

De virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager nikotinholdige væsker, er således ikke registreret for punktafgift hos Skatteforvaltningen.

2.4.1. Den foreslåede ordning

Som det fremgår under lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3 foreslås det, at der indføres en stempelmærkeordning. Dette betyder, at når afgiften bliver indført den 1. juli 2022, vil der skulle påsættes stempelmærker på nikotinholdige væsker, som sælges her i landet. Stempelmærkerne vil alene kunne bestilles af de registrerede oplagshavere. Det betyder, at virksomheder, der fra og med den 1. juli 2022 fremstiller eller fra udlandet modtager nikotinholdige væsker, vil skulle registrere sig hos Skatteforvaltningen som oplagshavere. For at opnå registrering som oplagshaver foreslås det, at der stilles krav om lokalegodkendelse. Dette skyldes, at oplagshavere både kan have varer, der er betalt afgift af, og varer, hvor afgiften endnu ikke er betalt.

Der vil derfor være en lang proces fra tidspunktet, hvor virksomheden ansøger om registrering, til at denne kan få udleveret stempelmærker.

På den baggrund foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at virksomhederne allerede fra og med den 1. april 2022 vil kunne lade sig registrere som oplagshavere. Derved kan virksomhederne få igangsat processen med registrering, inden afgiftens indførelse. Det foreslås, at denne del af loven træder i kraft den 1. april 2022.

Herudover foreslås det, at der gives mulighed for, at der kan bestilles og udleveres stempelmærker mod fuld sikkerhed, inden afgiftens indførelse. Dermed kan virksomhederne, når de er blevet registreret som oplagshavere, gøre deres afgiftspligtige nikotinholdige væsker klar til 1. juli 2022. Det bemærkes, at de stemplede detailsalgspakker ikke må udleveres før den 1. juli 2022. Denne del af loven foreslås at træde i kraft den 1. april 2022.

Endeligt foreslås det, at virksomheder, der benytter muligheden for at bestille stempelmærker mod fuld sikkerhed, inden afgiftens indførelse, først vil skulle betale afgiften den 1. juli 2022. Dermed opkræves der ikke afgift for nikotinholdige væsker, før væskerne bliver afgiftspligtige.

2.5. Begrænsning af salg af nikotinholdige væsker

2.5.1. Ved afgiftens indførelse

2.5.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke begrænsninger i salg af nikotinholdige væsker på Skatteministeriets ressource.

For så vidt angår gældende ret om bestemmelser om straf i forbrugsafgiftsloven, herunder om Skatteforvaltningens adgang til at afslutte straffesager administrativt ved bødeforelæg og muligheden for at pålægge juridiske personer strafansvar, henvises til afsnit 2.3.

2.5.1.2. Den foreslåede ordning

For at den foreslåede afgift vil kunne slå igennem i prisen på de nikotinholdige væsker hurtigt efter afgiftens indførelse, foreslås det, at der indføres et forbud mod at sælge nikotinholdige væsker, der ikke er påført stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder efter afgiftens indførelse. Det foreslås desuden, at der indføres et forbud mod opbevaring af nikotinholdige væsker i detailhandlen og hos grossister, der ikke er påført stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder efter afgiftens indførelse.

Det foreslås, at det skal kunne medføre bødestraf, hvis forbuddet overtrædes forsætligt eller groft uagtsomt.

Det er forudsat, at bødeniveauet vil skulle udgøre 10.000 kr. pr. overtrædelse.

Det er forudsat, at bødeniveauet på de 10.000 kr. skal gælde, uanset om der er tale om et førstegangs- eller gentagelsestilfælde. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der ved overtrædelser af bestemmelserne udmåles en bøde på 10.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Juridiske personer, der begår overtrædelserne, vil kunne pålægges bødestraf herfor efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

De straffeprocessuelle regler i opkrævningslovens §§ 18 og 19 vil gælde ved behandlingen af sager om overtrædelse af forbuddet, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a. Dette vil blandt andet medføre, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – vil kunne udstede administrative bødeforelæg om overtrædelse af forbuddet.

2.5.2. Ved fremtidige afgiftsforhøjelser

2.5.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke begrænsninger i salg af nikotinholdige væsker på Skatteministeriets ressort. For beskrivelse af gældende ret om bødestraf henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

2.5.2.2. Den foreslåede ordning

For at eventuelle fremtidige afgiftsforhøjelser af den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker vil kunne slå igennem i prisen på de nikotinholdige væsker hurtigt efter en afgiftsforhøjelse, foreslås det, at det alene skal være tilladt at sælge nikotinholdige væsker med stempelmærker, der var gældende før en ikrafttræden af en afgiftsforhøjelse, i en begrænset periode på 3 måneder efter afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Det foreslås desuden, at det alene skal være tilladt at opbevare nikotinholdige væsker med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i en begrænset periode på 4 måneder, efter at afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Endeligt foreslås, at overtrædelse af disse regler straffes med bøde. For en beskrivelse af bødeniveauet henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om at indføre en afgift på nikotinholdige væsker, hvor væsker med en nikotinkoncentration på 12 mg pr. milliliter og derunder pålægges en afgift på 1,5 kr. pr. milliliter, mens væsker med en koncentration over 12 mg pr. milliliter pålægges en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter skønnes med betydelig

usikkerhed at indebære et varigt umiddelbart provenu på ca. 110 mio. kr. (2021-niveau) og et provenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 50 mio. kr., *jf. tabel 3.1*. Finansårsvirkningen i 2022 skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr., idet ændringen foreslås at træde i kraft den 1. juli 2022, og forbuddet mod salg af nikotinholdig væske uden stempelmærker indtræder den 1. oktober 2022.

Tabel 3.1. Provenumæssige konsekvenser ved indførelse af en afgift med to satser på nikotinholdige væsker på henholdsvis en lav sats på 1,5 kr. pr. milliliter væske med en nikotinkoncentration til og med 12 mg pr. milliliter og en høj sats på 2,5 kr. pr. milliliter væske med en nikotinkoncentration over 12 mg pr. milliliter

Mio. kr. (2021-niveau)	2022	2023	2024	2025	Varig virkning	Finansårsvirk- ning 2022
Umiddelbar provenuvirkning	30	120	110	110	110	10
Provenuvirkning efter tilbageløb	30	120	110	110	110	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	10	50	50	50	50	

Anm. : Afgiften træder i kraft 1. juli 2022. Der forudsættes ingen indeksering eller vækst i grundlaget frem til 2025. Efter 2025 er det beregningsteknisk forudsat, at provenuet vokser med BNP, hvilket indebærer en indeksering af afgifterne og realvækst i grundlaget. Afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

Indførelsen af en afgift på nikotinholdige væsker skønnes at medføre et væsentligt fald i det indenlandske salg af nikotinholdige væsker. Faldet i det indenlandske salg afspejler et fald i forbruget af nikotinholdige væsker, og at der vil opstå grænsehandel og illegal handel. Derudover forventes det, at afgiften på nikotinholdige væsker vil give anledning til, at en del af forbruget skifter til andre tobaksprodukter (substitution).

De provenumæssige konsekvenser er behæftet med betydelig usikkerhed. Det skyldes blandt andet, at e-cigaretter og e-væsker ikke har været på markedet i særligt lang tid, hvilket indebærer, at flere forhold omkring salget af e-væsker ikke er velbelyste. Derudover skønnes den foreslåede afgift inkl. moms at medføre, at prisen på nikotinholdige væsker i gennemsnit vil blive omtrent fordoblet. De afledte forbrugs- og grænsehandelseffekter stiger med størrelsen på afgiften, og det må forventes, at adfærdseffekterne vil være betydelige. Der er imidlertid betydelig usikkerhed forbundet med at skønne over konsekvenserne ved så store afgiftsforhøjelser.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre administrative udgifter for det offentlige på 0,1 mio. kr. i 2021, 7,2 mio. kr. i 2022, 12,5 mio. kr. i 2023, 10,5 mio. kr. i 2024, 8,4 mio. kr. i 2025 og 8,3 mio. kr. varigt fra 2026 og frem. Udgifterne kan primært henføres til kontrol, stempelmærkeordningen og analyse af prøver.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være overholdt. Dette skyldes først og fremmest, at der er tale om enkle og klare regler, hvor afgiften er afgrænset på et objektivi grundlag, så det afgiftspligtige vareområde er klart afgrænset. Herudover er der tale om, at afgiften indføres i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer og dermed anvendes den eksisterende infrastruktur i Skatteforvaltningen. Lovforslaget medfører, at der skal indføres en ny afgift. Dette nødvendiggør, ændringer i Skatteforvaltningens eksisterende systemer, herunder Skattekontoen, SAP PS, Erhvervssystemet og Ny TastSelv Erhverv. Endeligt er der indført skærpede regler om regnskab, faktura og en stempelmærkeordning, hvilket skal være med til at forebygge afgiftsunddragelse. Kontrollen af afgiften gennemføres ud fra risiko og væsentlighed med udgangspunkt i Skatteforvaltningens viden og data på området.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker vil give en umiddelbar afgiftsbelastning for erhvervslivet svarende til det umiddelbare provenu, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af højere priser. Afgiften ventes at medføre et fald i det indenlandske salg.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består hovedsageligt i, at beholdere med e-cigaretvæsker skal påføres individuelle stempelmærker. Disse stempelmærker kan enten påføres med klæb eller som inkorporeret del af indpakningen. Kravet skal efterleves af producenter og importører af e-cigaretvæsker.

De samlede administrative konsekvenser for erhvervslivet vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante, idet lovforslaget ikke påvirker virksomhederne i at teste, udvikle og anvende nye digitale forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har administrative konsekvenser for borgerne i det omfang, borgerne indfører eller modtager afgiftspligtig nikotinholdig væske fra udlandet. I disse situationer vil borgeren skulle angive den afgiftspligtige mængde og betale afgiften af varerne, dog alene i det omfang sælgeren ikke er registreret som oplagshaver for fjernsalg og derfor står for betalingen af afgiften.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have nogen klima- og miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget notificeres i sin helhed som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om skattemæssige foranstaltninger, hvorfor der ikke gælder en standstill-periode.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra og med den 20. november 2020 til og med den 18. december 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma-Allergi Danmark, BECIG, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Coop, DADAFO, Dansk Erhverv, Danske Advokater, De Samvirkende Købmænd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Justitia, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landsskatteretten, Lungeforeningen, Lægeforeningen, Nærbutikkernes Landsforening, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Tobaksindustrien og Tobaksproducenterne.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget skønnes at indebære et varigt provenu på ca. 50 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes samlet set at medføre administrative udgifter for det offentlige på 0,1 mio. kr. i 2021, 7,2 mio. kr. i 2022, 12,5 mio. kr. i 2023, 10,5 mio. kr. i 2024, 8,4 mio. kr. i 2025 og 8,3 mio. kr. varigt fra 2026 og frem. Udgifterne kan primært henføres til kontrol, stempelmærkeordningen og analyse af prøver.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget forventes at medføre en umiddelbar merudgift for erhvervslivet svarende til det umiddelbare merprovenu, som dog ventes overvæltet til forbrugerne i form af højere priser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Forslaget har administrative konsekvenser for borgerne i det omfang, borgerne indfører eller modtager afgiftspligtig nikotinholdig væske fra udlandet. I disse situationer vil borgeren skulle angive den afgiftspligtige mængde og betale afgift af varerne.
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinholdige væsker.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes et nyt afsnit, *Afsnit IX a, Afgift af nikotinholdige væsker*, som vil skulle indeholde 10 nye paragraffer, §§ 13 a-13 j.

Det betyder, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes et afsnit, som vil skulle regulere den foreslåede nye afgift på nikotinholdige væsker. De foreslåede bestemmelser i afsnittet vil alene gælde for virksomheder, der bliver registreret for afgift efter den foreslåede § 13 a som oplagshaver, og virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Registrering som oplagshaver vil enten kunne ske efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, eller § 14 a, stk. 8. Registreringen efter § 14 a, stk. 1, vil være virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker, og efter det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 2, også virksomheder, der omhælder eller ompakker afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Registrering efter § 14 a, stk. 8, vil være virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige nikotinholdige væsker ved fjernsalg. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker, kan f.eks. være grossister, som køber importerede varer fra oplagshavere med henblik på videresalg til detailhandlen eller detailhandlere, som køber afgiftspligtige nikotinholdige væsker af grossister med henblik på videresalg til forbrugere. De foreslåede bestemmelser vil ikke skulle gælde for de øvrige varer, der er omfattet af forbrugsafgiftsloven.

Baggrunden for det foreslåede er, at det på finansloven for 2020 blev besluttet, at der skal indføres en afgift på væsker til e-cigaretter fra og med den 1. juli 2022. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2.

Det foreslås, at det afgiftspligtige område fastsættes i § 13 a som en afgift på nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at der vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, jf. dog det foreslåede stk. 2.

Det betyder, at nikotinholdige væsker som udgangspunkt bliver afgiftspligtige, og at nikotinholdige væsker fra og med den 1. juli 2022 vil blive en punktafgiftspligtig vare. Med det foreslåede vil det afgiftspligtige vareområde omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er foreslået fritaget for afgift, jf. det foreslåede § 13 a, stk. 2.

Ved nikotinholdig væske vil der skulle forstås alle nikotinholdige væsker. Definitionen vil dække både nikotinholdige væsker, der kan forbruges direkte i e-cigaretter, og nikotinholdige væsker, der kan bruges til at fremstille væsker, der kan forbruges i e-cigaretter. Nikotinholdige væsker vil således ikke nødvendigvis være e-væsker. Med den foreslåede definition vil den subjektive hensigt med brugen af væsken eller den tiltænkte anvendelse af væsken, ikke være afgørende for, om væsken er afgiftspligtig. Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde defineres som "nikotinholdige væsker", og at det vil skulle omfatte alle nikotinholdige væsker, bortset fra de væsker, som der foreslås fritagelse for. Hvis en væske således indeholder nikotin, vil den være omfattet af afgiftspligten, uanset om den kan forbruges eller er tiltænkt forbrugt i en e-cigaret, medmindre væsken er omfattet af de foreslåede fritagelser. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er direkte fritaget.

Idet afgiften efter det foreslåede vil blive indsat i forbrugsafgiftsloven, vil afgiften blive en del af det gældende regelsæt i forbrugsafgiftsloven om blandt andet kontrol og straf.

For så vidt angår registrering vil virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker, efter det foreslåede skulle registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen, som vil udstede et bevis for registreringen, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1. Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 2, at virksomheder, der omhælder eller ompakker nikotinholdige væsker, ligeledes vil skulle

registreres som oplagshavere for den foreslåede afgift i § 13 a, stk. 1. Herudover vil virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige nikotinholdige væsker ved fjernsalg, ligeledes skulle registreres som oplagshavere, jf. § 14 a, stk. 8.

I § 14 a, stk. 2, er der fastsat en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal registrere sig som oplagshavere og betale afgift. Denne foreslås dog ikke at skulle gælde for oplagshavere registeret for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger til den foreslåede § 13 j.

For så vidt angår afregning af afgiften, foreslås det, at der indføres en stempelmærkeordning for afgiften. Dette skal blandt andet ses i sammenhæng med, at der forventes at være en række udfordringer på området, og at afgiftens størrelse er så markant, at dette vil skabe et incitament til omgåelse af afgiften. Der henvises i den forbindelse til beskrivelsen af den foreslåede stempelmærkeordning under de foreslåede §§ 13 b-13 f.

For så vidt angår kontrol, vil forbrugsafgiftslovens § 17 ligeledes finde anvendelse i forhold til afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Skatteforvaltningen vil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kunne få adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der er omfattet af loven, og til at efterse blandt andet virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, hvor det foreslås at indsætte to nye stykker i forbrugsafgiftslovens § 17.

For så vidt angår straf, vil forbrugsafgiftslovens § 22 ligeledes finde anvendelse for afgift på nikotinholdige væsker. Det foreslås dog nedenfor, at der vil skulle indføres en adgang til at udstede skærpede bøder. Dette skyldes, at der forventes at være et stort incitament til at omgå afgiften grundet afgiftens størrelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at afgiften betales efter satserne fastsat i det foreslåede stk. 1, nr. 1 og 2, på grundlag af den afgiftspligtige volumen.

Det betyder, at afgiften fastsættes ud fra volumen af den nikotinholdige væske, og at afgiftens størrelse foreslås at skulle være differentieret.

Baggrunden for, at det foreslås, at afgiften vil skulle beregnes på baggrund af volumen, er, at der er tale om en væske. Baggrunden for, at afgiften foreslås at skulle differentieres, er, at det er muligt at blande væsker, så nikotinkoncentrationen bliver lavere, når væsken forbruges. Afgiften ville – hvis der ikke indføres differentierede satser – kunne omgås ved, at man køber 10 ml nikotinholdig væske med 20 mg nikotin pr. milliliter og blander dette med 10 ml væske uden nikotin i. Dermed får man 20 ml væske med 10 mg nikotin pr. milliliter, hvor der kun er betalt afgift af de 10 ml. Hvis væsken var købt færdigblandet, ville der være betalt afgift af den samlede mængde på 20 ml. Med differentierede satser vil afgiften ikke i samme grad skabe incitament til, at nikotinholdige væsker købes med en høj koncentration på 20 mg pr. milliliter og derefter blandes med væske uden nikotin i.

Det foreslås at indføre differentierede afgiftssatser for at mindske en del af incitamentet til at fortynde væske med høje koncentrationer af nikotin. Ved at differentiere afgiftssatsen fjernes der således en del af incitamentet til denne form for omgåelse af afgiften. Som det fremgår under det foreslåede stk. 1, nr. 1, foreslås det, at der indføres en lav sats for væsker, som har en koncentration af nikotin på 12 mg pr. milliliter eller derunder, og i nr. 2 foreslås det, at der indføres en højere afgift for væsker, som har en koncentration af nikotin på over 12 mg pr. milliliter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der af varer, hvis indhold af nikotin udgør 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter, skal betales en afgift på 1,5 kr. pr. milliliter.

Det betyder, at når nikotinindholdet i en nikotinholdig væske er 12 mg pr. milliliter eller lavere, vil der skulle betales en afgift på 1,5 kr. pr. milliliter nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der af varer, hvis indhold af nikotin er højere end 12 mg nikotin pr. milliliter skal betales en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter.

Det betyder, at når nikotinindholdet i en nikotinholdig væske er højere end 12 mg pr. milliliter, vil der skulle betales en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af de i det foreslåede *stk. 2*, nr. 1 og 2, nævnte nikotinholdige væsker, samt væsker, der leveres til en anden oplagshaver (nr. 3) eller til udlandet (nr. 4), eller væsker, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt (nr. 5).

Det foreslåede betyder, at de nikotinholdige væsker, som nævnes i de foreslåede *stk. 2*, nr. 1 og 2, efter det foreslåede vil være fritaget for afgift efter den foreslåede § 13 a, *stk. 1*. Nikotinholdige væsker omfattet af de foreslåede fritagelser i *stk. 2*, nr. 1 og 2, vil således falde uden for det afgiftspligtige vareområde.

Baggrunden for det foreslåede er, at væskerne anvendes til formål, som ikke bør afgiftspålægges.

Herudover betyder det foreslåede, at nikotinholdige væsker, som nævnes i de foreslåede *stk. 2*, nr. 3-5, og dermed enten leveres til en anden oplagshaver eller til udlandet, eller der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, vil være fritaget for afgift. De omhandlede nikotinholdige væsker vil således være omfattet af det afgiftspligtige vareområde, men vil være fritaget for afgift i de specifikt nævnte situationer.

Det foreslås i *stk. 2*, nr. 1, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler (herefter lægemiddelloven) eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr.

Det betyder, at de nikotinholdige væsker, der er lægemidler med markedsføringstilladelse og nikotinholdige væsker, som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning, vil skulle fritages for afgift efter det foreslåede *stk. 1*.

Baggrunden for det foreslåede er, at væskerne anvendes til formål, som ikke bør afgiftspålægges.

Efter § 1, *stk. 1*, i lov om elektroniske cigaretter m.v. omfatter loven elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lægemiddelloven eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr. Det betyder således, at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin kan ansøges godkendt ved en markedsføringstilladelse i overensstemmelse med lægemiddellovens § 7, *stk. 1*, eller EU-retlige regler for fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af lægemidler.

Det foreslås i *stk. 2*, nr. 2, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, som er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Det betyder, at nikotinholdige væsker, som grundet deres klassifikation som akut toksiske er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og som grundet et indhold på over 20 mg nikotin ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v., vil skulle fritages fra afgiftspligten i det foreslåede *stk. 1*.

Baggrunden for, at nikotinholdige væsker omfattet af kemikalielovens kapitel 5 foreslås fritaget for afgift er, at disse blandinger er klassificeret som akut toksiske og derved mærkes som giftige, og derfor ikke er egnede til konsum. Produkterne er omfattet af lovgivningen om giftige stoffer og blandinger m.v. og vil således ikke være tilgængelige for den almindelige borger, medmindre denne har en rekvisition, som er påtegnet af politiet. Nogle nikotinholdige væsker med et maksimalt nikotinindhold på 20 mg pr. milliliter er på baggrund af den bagvedliggende EU-lovgivning klassificeret som akut toksiske. Såfremt disse nikotinholdige væsker markedsføres som væsker til e-cigaretter, er de omfattet af lov om elektroni-

ske cigaretter m.v. og vil derfor også være omfattet af den foreslåede afgiftspligt i forbrugsafgiftslovens § 13 a, stk. 1. Der er dermed parallelitet i regelsættene.

Med det foreslåede vil der således være to betingelser for, at nikotinholdige væsker vil være fritaget efter det foreslåede § 13 a, stk. 2, nr. 2. Den nikotinholdige væske skal der være omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og må ikke være omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Kemikalielovens kapitel 5 angår salg af giftige stoffer og blandinger m.v. Lovens § 24, stk. 1, fastsætter, at meget giftige og giftige stoffer og blandinger kun må sælges mod rekvisition. Dette gælder dog ikke de virksomheder, institutioner og personer, der er opregnet i lovens § 25, stk. 1. Det drejer sig blandt andet om sygehuse, læger, tandlæger m.v. Herudover er der tale om virksomheder, der under visse nærmere angivne betingelser, har ret til at fremstille eller sælge sådanne meget giftige eller giftige stoffer og blandinger. Miljøministeren har endvidere udnyttet hjemlen i lovens § 24, stk. 4, til at fastsætte regler om, at meget giftige og giftige stoffer og blandinger kun må importeres af de i § 25, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og personer.

De i kemikalielovens § 25, stk. 1, opregnede virksomheder, institutioner og personer er på forskellig vis underlagt en offentlig kontrol. Hovedsigtet med rekvisitionsordningen er således at kontrollere og begrænse salget af disse meget giftige og giftige stoffer og blandinger til private. Private, som ønsker at erhverve sådanne stoffer eller blandinger, skal udfylde en rekvisition, som skal påtegnes af politiet. I den forbindelse skal formålet med anvendelsen anføres. Tilsvarende gør sig gældende for personer eller virksomheder, der ikke er direkte undtaget for rekvisitionskravet, herunder f.eks. en folkeskolelærer, som skal bruge det giftige eller meget giftige stof eller blanding i sin kemiundervisning. Der kan kun lovligt sælges meget giftige og giftige stoffer og blandinger til private, der kan forevise en politipåtegnet rekvisition.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. den foreslåede § 13 c, stk. 4.

Det betyder, at en registreret oplagshaver ikke skal betale afgift af nikotinholdige væsker, som denne leverer til en anden registreret oplagshaver. Med henvisningen til den foreslåede § 13 c, stk. 4, vil det være et krav, at den registrerede oplagshaver har fået tilladelse af Skatteforvaltningen til at overføre afgiftspligtig nikotinholdig væske til andre oplagshavere.

I tilfælde, hvor der er tale om engrospakker, vil den nikotinholdige væske endnu ikke være omfattet af det foreslåede stempelmærkekrav, og oplagshaveren har 1 måned fra fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet til at påsætte stempelmærket. Oplagshaveren vil med tilladelse efter den foreslåede § 13 c, stk. 4, kunne levere nikotinholdige væsker til en anden oplagshaver afgiftsfrit. Fristen i den foreslåede § 13 b, stk. 1, for at ompakke/omhælde den nikotinholdige væske på 1 måned nulstilles ikke ved denne levering til den anden oplagshaver.

I tilfælde, hvor der er tale om detailsalgspakker, vil der være krav om stempelmærker efter den foreslåede § 13 b, stk. 1. Dermed vil detailsalgspakken som udgangspunkt skulle påføres stempelmærke ved pakningen af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger. Hvis detailsalgspakkerne skal leveres til en anden oplagshaver, og dermed omfattes af den foreslåede fritagelse, vil detailsalgspakken dog ikke skulle påføres stempelmærke efter den foreslåede § 13 b, stk. 1. Oplagshaveren vil med tilladelse efter § 13 c, stk. 4, kunne levere den nikotinholdige væske til en anden oplagshaver afgiftsfrit. Det vil derefter være den oplagshaver, som modtager detailsalgspakkerne, som vil skulle påføre stempelmærket.

Det skal kunne dokumenteres, at den nikotinholdige væske er blevet leveret eller skal leveres til en anden oplagshaver, f.eks. i oplagshaverens regnskaber i form af faktura, ordrebekræftelse, kvittering eller følgeseddel. Baggrunden herfor er, at Skatteforvaltningen på et kontrolbesøg skal kunne kontrollere, hvorvidt der er betalt korrekt afgift, og at der er overensstemmelse mellem beholdningen og regnska-

berne, jf. blandt andet den foreslåede § 18, stk. 2. Hvis Skatteforvaltningen vurderer, at der ikke er tilstrækkelig dokumentation for dette, vil der skulle betales afgift af den nikotinholdige væske.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, der leveres til udlandet, jf. den foreslåede § 13 c, stk. 4.

Det betyder, at en registreret oplagshaver ikke skal betale afgift af nikotinholdige væsker, som denne leverer til udlandet. Med henvisningen til den foreslåede § 13 c, stk. 4, vil det være et krav, at den registrerede oplagshaver har fået tilladelse af Skatteforvaltningen til at overføre afgiftspligtig nikotinholdig væske til udlandet.

I tilfælde, hvor der er tale om engrospakker, vil den nikotinholdige væske endnu ikke være omfattet af det foreslåede stempelmærkekrav, og oplagshaveren har 1 måned fra fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet til at påsætte stempelmærket. Oplagshaveren vil med tilladelse efter den foreslåede § 13 c, stk. 4, kunne levere nikotinholdige væsker til udlandet afgiftsfrit.

I tilfælde, hvor der er tale om detailsalgspakker, vil der være krav om stempelmærker efter den foreslåede § 13 b, stk. 1. Dermed vil detailsalgspakken som udgangspunkt skulle påføres stempelmærke ved pakningen af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger. Hvis detailsalgspakkerne skal leveres til udlandet, og dermed omfattes af den foreslåede fritagelse, vil detailsalgspakken dog ikke skulle påføres stempelmærke efter den foreslåede § 13 b, stk. 1. Oplagshaveren vil med tilladelse efter § 13 c, stk. 4, kunne levere den nikotinholdige væske til udlandet afgiftsfrit.

Det skal kunne dokumenteres, at den nikotinholdige væske er blevet leveret eller skal leveres til udlandet, f.eks. i oplagshaverens regnskaber i form af faktura, ordrebekræftelse, kvittering eller følgeseddel. Baggrunden herfor er, at Skatteforvaltningen på et kontrolbesøg skal kunne kontrollere, hvorvidt der er betalt korrekt afgift, og at der er overensstemmelse mellem beholdningen og regnskaberne, jf. blandt andet den foreslåede § 18, stk. 2. Hvis Skatteforvaltningen vurderer, at der ikke er tilstrækkelig dokumentation for dette, vil der skulle betales afgift af den nikotinholdige væske.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det betyder, at der ikke skal betales afgift af nikotinholdige væsker, der hos den registrerede oplagshaver eller under transporten til og fra den registrerede oplagshaver er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det skal kunne dokumenteres, at den nikotinholdige væske er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Ved fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt vil skulle forstås, når varen er blevet gjort uanvendelig som vare. Det kan f.eks. være, at en eller flere beholdere med nikotinholdig væske går i stykker under transporten og den nikotinholdige væske, som er flydt ud af beholderen, er gået uigenkaldeligt tabt, eller at der er opstået brand i oplagshaverens lokaler med den følge, at de nikotinholdige væsker i oplagshaverens lokaler er fuldstændigt tilintetgjort. Hvis dele af væsken fortsat består og ikke er gjort uanvendelig som varer, vil fritagelsen ikke kunne anvendes.

Det foreslås herudover at indsætte §§ 13 b-13 f, som vil skulle indeholde reglerne om den foreslåede stempelmærkeordning.

På baggrund af det forventede incitament til omgåelse af afgiften og de forventede udfordringer på området for e-væsker generelt, foreslås det, at der indføres en stempelmærkeordning. Ordningen kendes fra cigaretter og røgtobak. Det bemærkes dog, at afgiften af cigaretter og røgtobak er en harmoniseret afgift, mens den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker vil være en national afgift. Det betyder, at der vil være forskelle i de to ordninger, da f.eks. begreb som ”overgang til forbrug” ikke anvendes for de nationale afgifter, og fordi afgiften ikke vil være omfattet af de EU-harmoniserede regler for betaling af

afgift, afgiftens forfald m.v. Dette er også årsagen til, at afgiften ikke bør placeres i tobaksafgiftsloven, da denne lov indeholder regler, som gælder for de harmoniserede punktafgifter.

Det foreslås, at der i § 13 b fastsættes stempelmærkekrav, tidspunkt for punktafgiftens betaling og regler for, hvordan begrænsningen i salg og opbevaring af nikotinholdige væsker skal fungere ved afgiftsforhøjelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, vil skulle være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varerne her i landet eller modtagelsen af varerne fra udlandet.

Det betyder, at det foreslås at indføre et krav om, at nikotinholdige væsker vil skulle være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter, at den nikotinholdige væske er fremstillet her i landet eller senest 1 måned efter modtagelsen af den nikotinholdige væske fra udlandet. Det foreslåede vil medføre, at den nikotinholdige væske hos oplagshavere, enten i forbindelse med indførslen her i landet eller umiddelbart efter fremstillingen, kan opbevares i f.eks. engrospakninger i op til 1 måned.

Afgiftspligtig nikotinholdig væske, som fremstilles her i landet eller modtages fra udlandet i engrospakninger, vil således senest 1 måned efter fremstillingen eller modtagelsen skulle ompakkes til detailsalgspakninger. Hvis oplagshaveren således fremstiller eller modtager den nikotinholdige væske i engrospakninger, vil oplagshaveren have 1 måned til at ompakke disse til detailsalgspakninger. I den måned, hvor den afgiftspligtige nikotinholdige væske er opbevaret i engrospakningerne, vil disse skulle opbevares i oplagshaverens ubeskattede del af lageret, jf. den foreslåede § 13 g.

Hvis en oplagshaver efter det foreslåede § 13 c, stk. 4, har tilladelse til at overføre afgiftspligtige nikotinholdige væsker til andre oplagshavere her i landet, vil tidspunktet for, hvornår ompakningen af varerne skal være sket, ikke blive nulstillet. Det skyldes, at oplagshavere ellers ville have mulighed for at sende varerne frem og tilbage mellem sig uden at lade dem ompakke.

Ved detailsalgspakninger vil blandt andet skulle forstås genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangscigaretter og patroner til engangsbrug, som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrollsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at nikotinholdig væske, som omfattet af lov om elektroniske cigaretter, alene må markedsføres i beholdere som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrollsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Den nikotinholdige væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, må således ikke markedsføres i andre beholdere.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at detailsalgspakker vil skulle påføres stempelmærker ved pakningen af varerne heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Det foreslåede betyder, at der foreslås indført et stempelmærkekrav for detailsalgspakker med nikotinholdige væsker. Kravet om påsætning af stempelmærker indtræder, når den nikotinholdige væske pakkes/hældes i detailsalgspakken eller senest ved modtagelsen af detailsalgspakkerne fra udlandet, hvis den afgiftspligtige nikotinholdige væske modtages i detailsalgspakninger. Kravet om stempelmærker vil således alene skulle gælde detailsalgspakker. Hvis den nikotinholdige væske påfyldes detailsalgspakken direkte efter fremstillingen, vil kravet om stempelmærke indtræde her. Hvis den nikotinholdige væske f.eks. påfyldes engrospakninger direkte efter fremstillingen, vil den registrerede oplagshaver have 1 måned til at hælde væsken over på detailpakninger. Når den nikotinholdige væske omhældes/ompakkes fra en engrospakning til en detailsalgspakning, vil stempelmærkekravet indtræde. Den nikotinholdige væske, som er forsynet med stempelmærker, vil skulle opbevares i den beskattede del af oplagshaverens lokaler, jf. under den foreslåede § 13 g.

Baggrunden for, at der foreslås indført et stempelmærkekrav, er, at der forventes at være et øget behov for kontrol på markedet, og at den foreslåede afgift forventes at medføre, at der opstår illegal handel. Det findes derfor nødvendigt at indføre stempelmærker, som sikrer den bedste kontrol. Samtidig giver det de lovlydige og registrerede virksomheder mulighed for at vise forbrugerne, at der er afregnet punktafgift af varerne.

Baggrunden for, at det alene er detailsalgspakkerne, som foreslås omfattet af stempelmærkekravet, er blandt andet, at nikotinholdig væske, som omfattet af lov om elektroniske cigaretter, alene må markedsføres i beholdere som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016. Den nikotinholdige væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, må således ikke markedsføres i andre beholdere.

Hvis stempelmærkekravet ikke blev begrænset til detailsalgspakkerne, ville disse engrospakker også skulle påføres stempelmærke. Det ville i praksis betyde, at oplagshaveren skulle bestille stempelmærker til engrospakkerne. Når så varerne skulle omhældes/ompakkes til detailsalgspakninger, skulle oplagshaveren ligeledes have stempelmærker til disse pakker. Herefter ville oplagshaveren skulle anmode om godtgørelse af stempelmærket fra engrospakningen. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at begrænse stempelmærkekravet til detailsalgspakkerne.

Baggrunden for, at stempelmærket foreslås påsat ved pakningen af varen i detailsalgspakken eller senest ved modtagelsen af detailsalgspakken, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger, er, at det vurderes mest hensigtsmæssigt, hvis alle detailsalgspakker, som befinder sig i Danmark, er påsat stempelmærker og dermed afgiftsberigtiget.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgiften vil skulle betales i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter den foreslåede § 13 e, stk. 1.

Det betyder, at registrerede oplagshavere, som ikke vælger at stille sikkerhed efter den foreslåede § 13 e, stk. 1, vil skulle betale afgiften i forbindelse med virksomhedens bestilling af stempelmærkerne.

De registrerede oplagshavere vil efter det foreslåede skulle sende en bestilling til Skatteforvaltningen på stempelmærker. Som det foreslås under § 13 f, stk. 1, vil stempelmærkerne skulle fremstilles ved Skatteforvaltningens foranstaltning. Det betyder, at Skatteforvaltningen i praksis vil skulle give bestillingen videre til trykkeriet, således at trykkeriet kan trykke stempelmærkerne på baggrund af bestillingen.

Det foreslås i § 13 e, at de registrerede oplagshavere vil kunne vælge at stille sikkerhed, for at få kredit for betalingen af afgiften. De registrerede oplagshavere, som vælger ikke at stille denne sikkerhed, vil med det foreslåede skulle betale afgiften i forbindelse med selve bestillingen af stempelmærkerne hos Skatteforvaltningen. Det betyder, at stempelmærkerne i disse tilfælde ikke trykkes, før der er betalt for de stempelmærker, som den registrerede oplagshaver har bestilt. Det kan i praksis f.eks. foregå ved, at Skatteforvaltningen sender den registrerede oplagshavers bestillingsmail retur med oplysninger om, hvordan betalingen af afgiften vil skulle foregå.

Baggrunden for det foreslåede er, at man på den måde undgår en situation, hvor der bliver trykt stempelmærker, som der hverken er betalt eller stillet sikkerhed for, og hvor Skatteforvaltningen har et krav på betaling imod en virksomhed, som efterfølgende ikke ønsker at få udleveret eller betale for de bestilte stempelmærker. Stempelmærkerne vil skulle have anført en række oplysninger og vil derfor være ubrugelige, hvis den oplagshaver, som har bestilt stempelmærkerne, ikke vil have stempelmærkerne alligevel. Med den foreslåede ordning vil de registrerede oplagshavere dog kunne få tilbagebetalt afgiften mod at tilbagelevere de ubrugte stempelmærker, jf. den foreslåede § 13 f, stk. 2.

Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om en national punktafgift. Reglerne for betaling af afgiften ved stempelmærkeordningen svarer derfor ikke nødvendigvis fuldstændigt til den tilsvarende ordning for cigaretter og røgtobak, hvor der ved udleveringen af stempelmærkerne betales en stempelmærkeværdi, og først ved overgangen til forbrug forfalder afgiften. Ved de nationale punktafgifter anvendes udtrykket

”overgang til forbrug” ikke, hvorfor stempelmærkeordningen blandt andet i denne henseende ikke vil være fuldstændig identisk.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, i erhvervsmæssigt øjemed alene må sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Det betyder, at afgiftspligtig nikotinholdig væske omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, f.eks. ikke må blive solgt ved at tappe væsken fra en stor dunk. Den nikotinholdige væske skal således ved salget være pakket i en lukket detailsalgspakning, som er behørigt stemplet.

Baggrunden for det foreslåede er, at afgiften betales på baggrund af nikotinkoncentration og mængde. Det er ikke muligt med det blotte øje at se, hvilken nikotinkoncentration en væske har. Hvis væske sælges i andet end ubrudte detailsalgspakninger, ville det ikke være muligt for Skatteforvaltningen at konstatere nikotinindholdet og dermed, hvorvidt afgiften er afregnet korrekt, uden at sende en prøve til tekniske undersøgelser. Med henblik på at undgå denne situation foreslås det at indføre forbud mod salg af afgiftspligtig nikotinholdig væske i andet end ubrudte detailsalgspakninger. Ved detailsalgspakning skal blandt andet forstås særlige genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangscigaretter og patroner til engangsbrug som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrollsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 8, hvor det foreslås, at der indføres en straf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer som registrerede oplagshavere udleverer fra og med den 1. juli 2022, vil skulle være påført stempelmærker.

Det betyder, at alle detailsalgspakninger med afgiftspligtig nikotinholdige væsker, som registrerede oplagshavere vil udlevere fra og med den 1. juli 2022, skal være påført stempelmærke. Hvis en oplagshaver har et lager af afgiftspligtige nikotinholdige væsker på denne dag, vil dette lager skulle påsættes stempelmærker, inden den nikotinholdige væske må udleveres fra den registrerede oplagshaver. Hvis der på lageret er engrospakninger med nikotinholdige væsker, vil den nikotinholdige væske skulle omhældes/ompakkes til detailsalgspakninger, førend de kan udleveres, jf. den foreslåede § 13 b, stk. 1. Nikotinholdige væsker, som den registrerede oplagshaver fremstiller, modtager eller indfører fra og med den 1. juli 2022 vil ligeledes skulle påføres stempelmærker, før den registrerede oplagshaver kan udlevere disse, jf. den foreslåede § 13 b, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at afgiften foreslås indført fra og med den 1. juli 2022, og derfor skal pålægges varer, der sælges fra oplagshavere fra og med denne dato. Afgiften foreslås omfattet af en stempelmærkeordning, hvorfor betalingen af afgiften sker på baggrund af stempelmærker.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den registrerede oplagshaver, der har solgt den nikotinholdige væske uden stempelmærker, har overdraget varer, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, i erhvervsmæssigt øjemed ikke må sælge afgiftspligtige varer her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftens indførelse.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, alene må sælge afgiftspligtig nikotinholdig væske uden stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed i en begrænset periode på 3 måneder fra afgiftens indførelse. Salg af nikotinholdig væske i erhvervsmæssigt øjemed omfatter enhver virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv sælger nikotinholdig væske, bortset fra når virksomheden er registreret som oplagshaver. Bestemmelsen omfatter således blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Grossister og detailhandlere m.v. har således 3 måneder fra afgiftens indførelse til at sælge nikotinholdige væsker, som ikke er påført stempelmærker. Den pågældende 3-månedersperiode vil være fra og med den 1. juli 2022 til og med den

30. september 2022. Forbuddet mod salg af nikotinholdig væske uden stempelmærker indtræder dermed den 1. oktober 2022.

Det er alene ikkeregistreringspligtige virksomheder, der som led i udøvelsen af deres erhverv sælger nikotinholdige væsker, som lovligt må sælge nikotinholdige væsker uden stempelmærker i en periode på 3 måneder efter afgiftens indførelse. Bestemmelsen omfatter derimod ikke registrerede oplagshaveres lagrer af nikotinholdige væsker, da disse vil være omfattet af det foreslåede stk. 4, 1. pkt.

Det foreslåede betyder desuden, at grossister og detailhandlere m.v., når der er gået 3 måneder efter afgiftens indførelse, har pligt til at sikre, at de afgiftspligtige nikotinholdige væsker, som de sælger, er påført stempelmærker, og at der dermed er betalt afgift af de nikotinholdige væsker.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den, der har solgt nikotinholdige væske uden stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed, har overdraget varer, hvorefter der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Hvis der er forløbet 3 måneder, fra afgiftens indførelse, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat har afgiftspligtige nikotinholdige væsker uden stempelmærker i forretningslokalet, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 3-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt varerne i erhvervsmæssigt øjemed efter 3-månedersfristens udløb og dermed overtrådt den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 13 b, stk. 4.

Det betyder, at Skatteforvaltningen med hjemmel i toldlovens § 83 efter en konkret vurdering vil have mulighed for at tage varerne i bevaring eller anmode om, at de pågældende varer beslaglægges, selv om der alene nedlægges påstand om straf for overtrædelse af den foreslåede § 13 b, stk. 5, om opbevaring.

Det foreslås i *stk. 5*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftens indførelse.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, der efter udløbet af de 3 måneder i det foreslåede stk. 3, 2. pkt., stadig har et lager af nikotinholdig væske, som ikke er påført stempelmærker, har 1 måned til enten at returnere disse varer til den registrerede oplagshaver eller tilintetgøre dem. Bestemmelsen omfatter blandt andet grossister og detailhandlere, som handler med nikotinholdig væske. Det er den enkelte grossist og detailhandler, der bærer ansvaret for, at der efter de 4 måneder er forløbet, ikke opbevares nikotinholdige væsker, som ikke er påført stempelmærker. Det betyder, at nikotinholdige væsker i detailsalgspakninger uden stempelmærker efter det foreslåede må opbevares fra og med den 1. juli 2022 til og med den 31. oktober 2022. Forbuddet mod opbevaring af nikotinholdige væsker uden stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. november 2022.

Hvis der er forløbet 4 måneder, fra afgiftens indførelse, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat opbevarer afgiftspligtige nikotinholdige væsker uden stempelmærker, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 4-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt eller forsøgt at sælge varerne i erhvervsmæssigt øjemed, og således har unddraget eller forsøgt at unddrage afgift.

Det foreslås i *stk. 6*, at afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden alene må sælges i erhvervsmæssigt øjemed i en begrænset periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Salg af nikotinholdig væske i erhvervsmæssigt øjemed omfatter enhver virksomhed, der som led i udøvelsen

af sit erhverv sælger nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver. Bestemmelsen omfatter således blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med nikotinholdige væsker. Grossister og detailhandlere vil således have 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, til at sælge nikotinholdige væske, som er påført stempelmærker, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte 3 måneders periode være fra og med den 1. januar til og med den 31. marts. Forbuddet mod salg af nikotinholdige væsker med gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. april.

Det er alene virksomheder, der som led i udøvelsen af deres erhverv sælger nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, som lovligt må sælge nikotinholdig væske med gamle stempelmærker i en periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Bestemmelsen omfatter derimod ikke registrerede oplagshaveres lagrer af detailsalgspakninger med nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, men som ikke er udleveret inden afgiftsforhøjelses ikrafttræden.

Det foreslåede betyder desuden, at grossister og detailhandlere m.v., når der er gået 3 måneder efter, at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, har pligt til at sikre, at der er betalt afgift efter de satser, som er gældende efter afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, af de nikotinholdige væsker, som de sælger. Grossister og detailhandlere m.v. vil blandt andet kunne sikre, at der er betalt korrekt afgift ved at kontrollere varens afgiftskode.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den, der har solgt den nikotinholdige væske med gamle stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed, har overdraget varer, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Hvis der er forløbet 3 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat har afgiftspligtige nikotinholdige væsker med gamle stempelmærker i forretningslokalet, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 3-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt varerne i erhvervsmæssigt øjemed efter 3-månedersfristens udløb og dermed overtrådt den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 13 b, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, og som efter 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, stadig har et lager af nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelses ikrafttræden, har 1 måned til enten at returnere disse varer til den registrerede oplagshaver eller tilintetgøre dem. Bestemmelsen omfatter blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med nikotinholdig væske. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Varerne skal returneres senest 4 måneder, efter at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte periode på 4 måneder være fra og med den 1. januar til og med den 30. april. Forbuddet mod opbevaring af nikotinholdige væsker med gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med 1. maj.

Det er den enkelte grossist og detailhandler, der bærer ansvaret for, at der 4 måneder efter, at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, ikke opbevares nikotinholdige væsker, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Hvis der er forløbet 4 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat opbevarer afgiftspligtige nikotinholdige væsker med

gamle stempelmærker, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 4-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt eller forsøgt at sælge varerne i erhvervs-mæssigt øjemed, og således har unddraget eller forsøgt at unddrage afgift.

Det betyder, at Skatteforvaltningen med hjemmel i toldlovens § 83 efter en konkret vurdering vil have mulighed for at tage varerne i bevaring eller anmode om, at de pågældende varer beslaglægges, selv om der alene nedlægges påstand om straf for overtrædelse af den foreslåede § 13 b, stk. 5, om opbevaring.

Det foreslås, at det i § 13 c fastsættes, hvilke krav der vil skulle stilles til pakningerne, herunder hvilke oplysninger der skal fremgå.

Det foreslås i *stk. 1*, at afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, i forbindelse med stemplingen vil skulle være pakket i fuldstændigt lukkede detailsalgspakninger.

Det betyder, at den nikotinholdige væske vil skulle være omsluttet af pakningen, således at den nikotinholdige væske ikke er tilgængelig, uden at pakningen brydes. Det kan f.eks. være, hvis den nikotinholdige væske er i en beholder, hvor låget er omsluttet af en plastlukning, som skal rives af, før låget kan skrues af. Hvis stempelmærket anbringes hen over låg og beholder og derved brydes, når låget skrues af, vil dette ligeledes være at anse som fuldstændigt lukket. Tilsvarende vil være tilfældet, hvis beholderen er pakket i en æske, hvor stempelmærket sidder hen over lukningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det ikke skal være muligt at bytte, blande eller ændre på indholdet i den beholder, som den registrerede oplagshaver har udleveret og betalt afgift af. Da det ikke er muligt at se på væsken, hvilken nikotinkoncentration den indeholder, skal det være tydeligt for Skatteforvaltningen på deres kontroller og for forbrugerne, når de køber væskerne, at den væske der er inde i beholderen, er den væske, som blev udleveret fra oplagshaveren, og den væske, der er betalt afgift af.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at detailsalgspakninger vil skulle være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentration, mængde og fremstilleren eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted.

Med det foreslåede vil hver enkelt pakning af nikotinholdig væske skulle være forsynet med en angivelse af væskens art, nikotinkoncentration, mængde og fremstilleren eller den, der har betalt afgiftens navn og hjemsted. Oplysningerne skal fremgå tydeligt og på en letlæselig måde. Hvis en oplagshaver ikke fremstiller varerne, men alene modtager disse fra udlandet, vil det således være oplagshaverens navn og hjemsted, der efter det foreslåede vil skulle fremgå af pakningen. Oplysningerne vil skulle fremgå af den enkelte pakning og ikke af f.eks. den fragtkasse, som væskerne er opbevaret i, når de sælges videre.

Baggrunden for det foreslåede er, at den information, som er nødvendig for Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol, fremgår af de afgiftspligtige varer. Herudover vil det også gøre det muligt for forbrugerne at tilegne sig information om det indhold, der er i pakningerne. Det skal særligt ses i ud fra det faktum, at det ikke er muligt på baggrund af selve væsken at konstatere, hvilken nikotinkoncentration den konkrete væske har. Herudover skal Skatteforvaltningen kunne spore pakkerne tilbage til den, der har fremstillet varerne eller har betalt afgiften.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen dog vil kunne give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke.

Det betyder, at Skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at det ikke er fremstillers navn eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted, som anvendes. I stedet kan det være en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende i strid med reglerne har indført afgiftspligtig nikotinholdig væske, som Skatteforvaltningen har beslaglagt. Hvis den erhvervsdrivende ønsker at få udleveret den afgiftspligtige nikotinholdige væske, vil denne skulle påsættes stempelmærker. I disse tilfælde kan der gives tilladelse til, at der anvendes et stempelmærke med forhandlerens navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Ved et anonymitetsmærke forstås et mærke, hvor fremstillers navn, den afgiftsberigtigendes eller forhandlerens navn og hjemsted ikke fremgår. Anvendelsen af anonymitetsmærker kan alene ske efter tilladelse fra Skatteforvaltning. Skatteforvaltningen ken-

der således identiteten af virksomheden. Det vil således alene være over for forbrugeren, at virksomheden er anonym.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at varenes afgiftsklasse vil skulle angives på stempelmærket.

Baggrunden for det foreslåede er, at der foreslås indført to afgiftssatser. Det vil således alene være muligt at konstatere om der er betalt afgift efter den korrekte sats, hvis det fremgår af varen, hvilken afgiftsklasse, der er betalt afgift efter. Skatteforvaltningen vil således kunne sammenholde oplysningerne krævet efter *stk. 2, 1. pkt.*, om nikotinkoncentrationen og dermed konstatere om der er betalt afgift til den korrekte sats. Da varens afgiftsklasse, modsat oplysninger om art, nikotinkoncentration og mængde, er en oplysning, som ikke fastsættes af fremstilleren/importøren selv, findes det mest hensigtsmæssigt, at denne oplysning fremgår af selve stempelmærket.

Det foreslås i *stk. 3*, at engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdet art, nikotinkoncentrationen, mængden og fremstillers navn og hjemsted.

Det betyder, at afgiftspligtig nikotinholdig væske, som opbevares i ustemplede engrospakninger vil skulle være forsynet med en angivelse af indholdets art, nikotinkoncentration, mængde og fremstillers navn og hjemsted.

Baggrunden for det foreslåede er, at engrospakningerne efter det foreslåede ikke vil skulle påføres stempelmærker. Derfor vil de nævnte oplysninger skulle være påført selve engrospakningen. Det foreslåede skal blandt andet ses i sammenhæng med det foreslåede *stk. 4*, hvorefter overførsel af nikotinholdige væsker i engrospakninger til andre oplagshavere alene kan ske med tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det foreslåede giver mulighed for, at Skatteforvaltningen på en kontrol kan undersøge, hvorvidt engrospakningerne kommer fra en registreret oplagshaver, der har en tilladelse til at overføre nikotinholdig væske i engrospakninger efter det foreslåede *stk. 4*.

Det foreslås i *stk. 4*, at en her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, af Skatteforvaltningen kan få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer til en anden registreret oplagshaver eller til at levere dem til udlandet.

Det foreslåede betyder, at registrerede oplagshavere, der fremstiller nikotinholdige væsker, vil skulle have Skatteforvaltningens tilladelse til at overføre disse varer til andre registrerede oplagshavere eller til at levere dem til udlandet.

Baggrunden for det foreslåede er, at varer, der overføres fra en oplagshaver til en anden oplagshaver eller som leveres til udlandet, foreslås fritaget for afgift, jf. den foreslåede § 13 a, *stk. 2, nr. 3 og 4*. Når varerne er fritaget for afgift, vil de ikke skulle påføres stempelmærker. Oplagshavere, der vil overføre varer til andre oplagshavere, eller som vil levere varerne til udlandet, vil derfor kunne opbevare den nikotinholdige væske i detailsalgspakninger uden stempelmærker. Hvis Skatteforvaltningen på en kontrol finder detailsalgspakker, som ikke er behørigt stemplet efter den foreslåede § 13 b, *stk. 1*, med begrundelse om, at varerne skal leveres til en anden oplagshaver eller til udlandet, vil Skatteforvaltningen kunne opkræve afgiften af den nikotinholdige væske, hvis oplagshaveren ikke har tilladelse fra Skatteforvaltningen til at levere varerne enten til en anden oplagshaver eller til udlandet. Dermed vil mulighederne for at omgå afgiften ved at begrunde opbevaringen af detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker med, at de er tiltænkt overførsel til andre oplagshavere eller udlandet uden den fornødne tilladelse blive begrænset. Ud over tilladelsen skal oplagshaveren kunne dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varerne de facto skal leveres til en anden oplagshaver eller til udlandet. Dette skyldes, at oplagshaveren kan have et lager, hvor ikke al den nikotinholdige væske skal overføres til andre oplagshavere eller til udlandet, men noget måske er tiltænkt salg i Danmark. Derfor skal den registrerede oplagshaver kunne dokumentere, hvilken væske der er omfattet af den foreslåede § 13 a, *stk. 2, nr. 3 og 4*, og hvilken væske, der ikke er. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 13 a, *stk. 2, nr. 3 og 4*.

Herudover er baggrunden for det foreslåede også, at nikotinholdige væsker, som opbevares i engros-

pakninger ikke skal afgiftsberigtiges i form af påført stempelmærke, før de ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt, at overførsel af sådanne varer mellem oplagshavere her i landet alene kan ske med tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Hvis en oplagshaver, har tilladelse til at overføre afgiftspligtige nikotinholdige væsker til andre oplagshavere her i landet, vil tidspunktet for, hvornår ompakningen af varerne skal være sket efter den foreslåede § 13 b, stk. 1, ikke blive nulstillet i forbindelse med overførslen af varer til andre oplagshavere.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

Det foreslåede betyder, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne i en bekendtgørelse. Hensigten med bemyndigelsen er, at der udstedes en bekendtgørelse, hvor der fastsættes regler, der med justeringer svarer til dem, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1012 af 1. oktober 2019 om sikkerhedsstempelmærker på tobaksvarer. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, at sikkerhedsstempelmærker skal påføres enkeltpakninger af tobaksvarer på en sådan måde, at de 1) på ingen måde er skjult eller brydes heller ikke af prismærker eller andre elementer, der er påkrævet i henhold til lovgivningen, i al den tid en tobaksvarer markedsføres, og at de 2) er beskyttet mod at blive udskiftet, genanvendt eller ændret på nogen måde.

Bekendtgørelsen gælder alene for sikkerhedsstempelmærker på tobaksvarer. Med det foreslåede gives der hjemmel til at udstede en bekendtgørelse med tilsvarende krav til påføringen af stempelmærker på detailsalgspakninger med nikotinholdig væske.

Det foreslås i § 13 d, at virksomheder, der ikke er registreret, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige nikotinholdige væsker, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

Det betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, kun må modtage og opbevare nikotinholdige væsker, der er pakket i forskriftsmæssigt lukkede pakker med påført stempelmærke. Det kan f.eks. være grossister eller detailhandlere. Pakningerne skal, for at være forskriftsmæssigt lukkede, være lukket på den måde, som er beskrevet under det foreslåede § 13 c. Det betyder, at den nikotinholdige væske vil skulle være omsluttet af pakningen, således at den nikotinholdige væske ikke er tilgængelig, uden at pakningen brydes. Det kan f.eks. være, hvis den nikotinholdige væske er i en pakke, hvor låget er omsluttet af en plastlukning, som skal rives af, før låget kan skrues af.

Baggrunden for det foreslåede er, dels at det ikke skal være muligt at bytte, blande eller ændre på indholdet i den beholder, som den registrerede oplagshaver har udleveret og betalt afgift af. Da det ikke er muligt at se på væsken, hvilken nikotinkoncentration den indeholder, vil det med den foreslåede stempelmærkeordning blive muligt for Skatteforvaltningen og for forbrugerne at konstatere, hvorvidt der er betalt afgift af den pågældende væske, og at denne kommer fra en registreret oplagshaver. Herudover betyder den foreslåede stempelmærkeordning, at det alene vil være de registrerede oplagshavere, der kan bestille stempelmærkerne. Der kan således ikke være betalt afgift af de nikotinholdige væsker, hvis de ikke er påsat stempelmærker, og de ikke registrerede virksomheder vil ikke have mulighed for at bestille stempelmærkerne og dermed betale afgiften. Derfor må de heller ikke modtage eller opbevare nikotinholdige væsker, som ikke er behørigt stemplede.

Det foreslås, at reglerne for kredittid og betaling af punktafgift fastsættes i § 13 e.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, Skatteforvaltningen vil kunne give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne.

Det betyder, at de registrerede oplagshavere vil have mulighed for at stille sikkerhed for betalingen af afgift og derved få kredit på afgiftsbetalingen, så afgiften først skal være betalt 1 måned fra udleveringen af stempelmærkerne.

Kredittiden giver således virksomhederne 1 måned til at betale afgiften fra det tidspunkt, hvor stempelmærkerne er udleveret til virksomheden.

Baggrunden herfor er at give virksomhederne mulighed for at få tid til at hente/få tilsendt stempelmærkerne og solgt den afgiftspligtige nikotinholdige væske, inden afgiften vil skulle betales.

Stempelmærkerne bliver, jf. den foreslåede § 13 f, stk. 1, udleveret af Skatteforvaltningen. Det vil således være fra det tidspunkt, stempelmærkerne udleveres til den registrerede oplagshaver, at 1-månedesfristen begynde at løbe.

Ordningen vil være frivillig. Hvis de registrerede oplagshavere vælger ikke at stille sikkerhed, vil betalingen af afgiften skulle ske efter reglerne i den foreslåede § 13 b, stk. 2. Efter denne bestemmelse vil betalingen skulle ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærkerne. Sikkerhedsstillelsesordningen giver virksomhederne en grad af fleksibilitet for bestillingen af stempelmærkerne. Det vil være Skatteforvaltningen, som håndterer og behandler bestillingerne.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at såfremt betaling ikke sker rettidigt, vil beløbet blive forrentet efter opkrævningslovens § 7.

Det betyder, at forrentningen vil skulle følge den til enhver tid gældende § 7 i opkrævningsloven, og at der efter gældende ret vil skulle betales en månedlig rente med tillæg af 0,7 procentpoint regnet fra den senest rettidige betalingsdag for beløbet. Den sidste rettidige betalingsdag vil være den dag, der ligger 1 måned efter udleveringen. Den månedlige rente fastsættes for kalenderåret og offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal være gældende, jf. opkrævningslovens § 7, stk. 2.

En registreret oplagshaver, der har stillet sikkerhed, og som 1 måned efter, at virksomheden havde fået udleveret stempelmærkerne enten fra trykkeriet eller Skatteforvaltningen, ikke har betalt afgiften til Skatteforvaltningen, vil således blive opkrævet en månedlig rente med tillæg af 0,7 procentpoint. Renten regnes fra den dag, der ligger 1 måned efter udleveringen. Hvis stempelmærkerne er udleveret den 2. august, skal afgiften således være betalt den 2. september, og det vil være fra denne dato, at beløbet efter det foreslåede skal forrentes.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, vil virksomheden kunne få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varernes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land.

Hensigten med det foreslåede er at tage højde for, at nogle virksomheder får produceret varer i andre EU-lande. Med det foreslåede vil der således ikke ske forskelsbehandling af virksomheder inden for EU. Det skal derfor stå virksomhederne frit for, om de vil producere deres varer i Danmark eller et andet EU-land. Hvis produktionen foregår i et andet EU-land, og varerne derfor skal forsendes efter fremstillingen, vil det med det foreslåede være muligt at give virksomhederne en længere kredittid svarende til den normale forsendelsestid for stempelmærkerne og varerne til og fra det pågældende land. Det vil sige den tid, det normalt tager at få stempelmærkerne til det pågældende produktionsland og derefter få varerne til Danmark.

Hvis produktionen foregår i et tredjeland, vil det med det foreslåede ikke være muligt at opnå en længere kredittid.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at forlængelse af kredittiden grundet påsætningen af stempelmærker i et andet EU-land alene vil kunne ske efter tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at en oplagshaver, som vil have påsat stempelmærker i et andet EU-land, skal anmode Skatteforvaltningen om tilladelse hertil.

Baggrunden for det foreslåede er, der efter *stk. 1, 4. pkt.*, gives en yderligere kredit for betalingen af afgiften til virksomheder, som får påsat stempelmærkerne i et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis den sidste rettidige betalingsdag efter *stk. 1* er en banklukkedag, vil den førstkommande bankdag skulle anses som sidste rettidige betalingsdag.

Det betyder, at hvis den sidste rettidige betalingsdag f.eks. er en lørdag, søndag, en helligdag eller anden banklukkedag, vil den sidste rettidige betalingsdag skulle anses for at være den førstkommande bankdag. Det vil blandt andet medføre, at forældelsesfristen for kravet først løber fra denne dag.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at den i *stk. 1* nævnte kredittid efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, vil kunne forlænges. Det betyder, at de registrerede oplagshavere kan anmode om, at kredittiden forlænges, hvis der er tale om særlige omstændigheder. De særlige omstændigheder kan f.eks. være særlig lagertid for varerne på grund af f.eks. større produktion til lager som følge af udskiftning af produktionsudstyr.

Ved anmodning om forlængelse af kredittiden vil der kunne lægges vægt på, at virksomhedens samlede gennemsnitlige lageromsætningshastighed for den nikotinholdige væske overstiger kredittiden.

En ansøgning om forlængelse af kredittiden vil skulle sendes til Skatteforvaltningen inden køb af stempelmærker, og Skatteforvaltningen vil kunne stille krav om, at der ved ansøgningen f.eks. oplyses følgende:

- Varens art, type og beløb, samt
- en specificeret opgørelse over den gennemsnitlige lageromsætningshastighed for den nikotinholdige væske for den seneste 12 måneders periode.

Det foreslås i *stk. 4*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte de nærmere regler for forlængelse af kredittiden.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne fastsætte de nærmere regler for forlængelsen i de konkrete tilfælde, således at forlængelsen af kredittiden bliver tilpasset virksomhedens konkrete behov, men at der samtidig heller ikke gives forlængelse i længere tid end nødvendigt.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter *stk. 1, 3. pkt.*

Det betyder, at skatteministeren får mulighed for ved bekendtgørelse af fastsætte nogle generelle forlængelser af kredittiden for virksomheder, der får påsat stempelmærker i andre EU-lande. Derved gives der mulighed for, at den forlængede kredittid bliver ens for alle lande. Herudover kan der tages højde for, at der gives ens kredittid for lande, hvor det tager lige lang tid at transportere stempelmærker til landet og derefter få varerne til Danmark.

Det foreslås, at reglerne for fremstilling, udlevering og videresalg af stempelmærker samt godtgørelse af afgift fastsættes i § 13 f.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at stempelmærker vil skulle fremstilles ved Skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af Skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet andet aftale med Skatteforvaltningen.

Det betyder, at trykkeriet alene fremstiller stempelmærker på Skatteforvaltningens foranledning. Virksomhederne kan således ikke henvende sig direkte til trykkeriet med henblik på at få trykt stempelmærker uden om Skatteforvaltningen. Baggrunden herfor er, at afgiftsbetalingen baseres på stempelmærkebestillingen og udleveringen. Skatteforvaltningen skal derfor være ind over bestillingerne. Herudover kan virksomhederne stille sikkerhed. I disse tilfælde skal Skatteforvaltningen kunne kontrollere, om bestillingen ligger inden for sikkerheden.

Herudover betyder det, at stempelmærkerne udleveres til de registrerede oplagshavere fra Skatteforvaltningen, medmindre der er truffet anden aftale med Skatteforvaltningen. Det kunne f.eks. være, at oplagshaveren selv ønsker at stå for afhentningen direkte hos trykkeriet. I disse tilfælde vil trykkeriet skulle oplyse Skatteforvaltningen om afhentningen. Baggrunden herfor er, at betalingstidspunktet regnes

fra udleveringen, jf. den foreslåede § 13 e, stk. 1. Derfor skal Skatteforvaltningen have overblik over, hvornår stempelmærkerne til de nikotinholdige væsker er udleveret til virksomhederne.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at de registrerede oplagshavere kun må benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Det betyder, at de stempelmærker, som den registrerede oplagshaver bestiller og får udleveret fra Skatteforvaltningen, alene må anvendes af den pågældende oplagshaver. En registreret oplagshaver må således alene benytte sine egne stempelmærker.

Baggrunden for det foreslåede er, at stempelmærkerne alene er til brug for den registrerede oplagshaver og dennes varer, da det er igennem stempelmærkerne, at afgiften bliver betalt. Den registrerede oplagshaver bestiller stempelmærkerne på baggrund af den konkrete koncentration, dennes varer har, og mængden i beholderne. Hvis de registrerede oplagshavere måtte sælge stempelmærkerne, ville stempelmærkerne miste noget af kontrolsikkerheden, da mærkerne kan være påsat nikotinholdige væsker med en højere nikotinkoncentration.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgiften vil skulle tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres.

Da afgiften afregnes på baggrund af bestilte stempelmærker, bør virksomhederne have mulighed for at levere ubrugte stempelmærkerne tilbage eller tilintetgøre disse, og derefter få tilbagebetalt afgiften. Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen, herunder betingelser for tilbagebetaling ved tilintetgørelse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at afgiften ligeledes vil skulle tilbagebetales for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det betyder, at virksomhederne ligeledes vil kunne få tilbagebetalt afgiften for stempelmærker, som er påsat pakninger, der hos den registrerede oplagshaver eller under transporten til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Afgiften tilbagebetales, hvis de registrerede oplagshavere kan dokumentere, at den nikotinholdige væske er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Ved fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt vil skulle forstås, når varen er blevet gjort uanvendelig som vare. Det kan f.eks. være, at en eller flere beholdere med nikotinholdig væske går i stykker under transporten og den nikotinholdige væske, som er flydt ud af beholderen, er gået uigenkaldeligt tabt, eller at der er opstået brand i oplagshaverens lokaler med den følge, at de nikotinholdige væsker i oplagshaverens lokaler er fuldstændigt tilintetgjort. Hvis dele af væsken fortsat består og ikke er gjort uanvendelig som varer, vil fritagelsen ikke kunne anvendes.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

Det kan f.eks. være, at tilintetgørelsen skal ske efter Skatteforvaltningens tilladelse, førend afgiften kan tilbagebetales.

Det foreslås, at det vil være i § 13 g, at de skærpede regnskabskrav for virksomheder, der er registrerede som oplagshaver for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, og virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Det betyder, at der indsættes en bestemmelse, som fastsætter de særlige skærpede regnskabskrav, som det foreslås at indføre for de registrerede oplagshavere og virksomheder, der handler med nikotinholdige væsker. Bestemmelserne foreslås ikke indført for de virksomheder, der er registreret for afgift efter forbrugsafgiftslovens øvrige bestemmelser, eller de virksomheder, der handler med de varer, som efter gældende ret er omfattet af loven. Virksomheder, der handler med afgiftspligtig nikotinholdig væske, vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med nikotinholdige væsker til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere.

Baggrunden for det foreslåede er, at der forventes at være et incitament til omgåelse af den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at det vil være en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Det betyder, at der alene vil kunne opnås registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, hvis virksomheden eller personen har et lokale her i landet. Herudover betyder det, at det med det foreslåede vil være et krav for registreringen som oplagshaver, at Skatteforvaltningen inden registreringen har godkendt lokalet. Skatteforvaltningen vil i den forbindelse blandt andet lægge vægt på, at lokalet kan anvendes til det formål, som virksomheden ønsker at benytte lokalet til, herunder om varer, der er påsat stempelmærker, kan holdes lagermæssigt adskilt fra varer, hvor der ikke er påsat stempelmærker.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at betingelsen om, at det kræver et godkendt lokale her i landet, før en virksomhed kan registreres som oplagshaver her i landet, ikke skal gælde for virksomheder, der er registreret som oplagshavere efter § 14 a, stk. 8.

Det betyder, at virksomheder, der er registreret som oplagshavere for fjernsalg her i landet, ikke skal have et lokale her i landet, før de kan lade sig registrere som oplagshavere. Baggrunden for det foreslåede er, at for at der kan være tale om fjernsalg, skal virksomheden være hjemmehørende i et andet land end Danmark. Det findes derfor ikke hensigtsmæssigt, at der stilles krav om lokaler i Danmark i forbindelse med fjernsalg.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærke, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærke.

Det betyder, at registrerede oplagshavere skal kunne holde den nikotinholdige væske, der er påsat stempelmærker, og der dermed er betalt afgift af, lagermæssigt adskilt fra den nikotinholdige væske, der ikke er påsat stempelmærker, og der dermed ikke er betalt afgift af.

Baggrunden for det foreslåede er, at oplagshavere, som beskrevet ovenfor, har ret til at modtage varer, hvor der ikke er betalt afgift, og fremstille varer. Oplagshavere vil derfor typisk have både varer, der er betalt afgift af, og varer, der ikke er betalt afgift af. Det foreslåede har til formål at gøre det lettere for Skatteforvaltningen at foretage deres kontrol af virksomhedens lager og de dertilhørende regnskaber, og at konstatere, om der er beregnet korrekt afgift.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, vil skulle føre et regnskab, som vil kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Det betyder, at virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker, vil skulle føre regnskab, som vil kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Baggrunden for det foreslåede er, at den foreslåede afgift har en størrelse, som forventes at give incitament til afgiftsunddragelse. Dette medfører behov for et øget kontroltryk, som vil rette sig mod både de registrerede virksomheder og detailhandlen. Der er således behov for, at Skatteforvaltningen har de nødvendige oplysninger til brug for deres kontrol. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker, vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med nikotinholdige væsker til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere. Men bestemmelsen omfatter ligeledes de registrerede oplagshavere. Med det foreslåede vil disse virksomheder skulle føre regnskab, som skal kunne danne grundlag for

opgørelsen af, om afgiften af den afgiftspligtige nikotinholdige væske efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen lettere kunne føre kontrol i de ikkeregistrerede virksomheder, da der vil blive fastsat regnskabskrav til disse virksomheder. Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, at hvis virksomhederne ikke fører det nødvendige regnskab, vil Skatteforvaltningen kunne udstede bøder, hvis det kan konstateres, at overtrædelsen er sket forsætligt eller groft uagtsomt. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at det af regnskaberne vil skulle fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået.

Det betyder, at det af regnskaberne nævnt i det foreslåede 1. pkt. vil skulle fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne følge varerne og kunne konstatere, hvem der har leveret disse, og om/hvordan varerne er betalt. På den måde vil Skatteforvaltningen altså kunne konstatere, om den kontrollerede virksomheds regnskaber stemmer overens med regnskabet i virksomheden, som har stået for leverancen.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at regnskabet vil skulle føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 ligeledes vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Det betyder, at regnskabet i det foreslåede 1. og 2. pkt. vil skulle føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 ligeledes vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker.

Alle virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, vil efter det foreslåede skulle føre et regnskab, der er i overensstemmelse med bogføringsloven, herunder overholde god bogføringsskik, som den er beskrevet i bogføringsvejledningen. Alle virksomheders regnskaber vil desuden skulle være i overensstemmelse med momslovens § 55. Dette medfører, at der skal føres et regnskab, der for det første kan danne grundlag for afgiftens berigtigelse, men derudover medfører henvisningen til momslovens § 55, at også regler udstedt i medfør af momslovens § 55 vil finde anvendelse. Efter gældende ret vil det omfatte §§ 72 og 73 i bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015 (momsbekendtgørelsen).

Med dette menes, at de af virksomhedens transaktioner, der er relevante for regnskabsaflæggelsen, hurtigst muligt registreres i bogføringen, og at regnskabsmateriale, der ligger til grund for transaktionerne, opbevares på en måde, der med rimelighed sikrer, at materialet ikke går tabt. Derudover fordres, at de enkelte bilag forholdsvis nemt kan fremfindes. Det kræves tillige, at der i detailhandelsvirksomheder forefindes og benyttes et kasseapparat og i øvrigt føres kassekladde, at der forefindes dokumentation for køb/salg og ind- og udbetalinger, samt at der foretages daglige kasseafstemninger. Bestemmelser om beholdningsregnskab, udformning af dokumentation og dennes tilgængelighed og regler om overholdelse af bogføringsloven, herunder god bogføringsskik, vil gøre det muligt for Skatteforvaltningen enten at finde frem til den virksomhed, der skal betale afgiften i henhold til loven (hvilket normalt vil være fremstilleren eller importøren) eller at fastsætte og udstede en bøde til virksomheden, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 og lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, som ikke har orden i regnskaberne, og som opbevarer de afgiftspligtige varer.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at virksomhedens øvrige regnskabsmateriale vil skulle opbevares i virksomheden, medmindre det vil kunne gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage.

Den foreslåede bestemmelse angår, hvor virksomhedernes regnskabsmateriale skal opbevares.

Efter det foreslåede vil regnskabsmaterialet skulle være fysisk tilgængeligt i virksomheden, medmindre

dette kan gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Denne frist er sat ud fra en vurdering af, at hvis regnskabsmaterialet befinder sig hos tredjemand (eksempelvis revisor), bør en anmodning om fremskaffelse af regnskabsmaterialet kunne ske inden for dette tidsrum. Der er alene tale om, at regnskabsmaterialet skal kunne gøres tilgængeligt. Revisor eller andre behøver således ikke at være til stede.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, vil skulle opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder.

Det betyder, at følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier skal opbevares og være direkte tilgængelige i mindst 3 måneder, for afgiftspligtig nikotinholdig væske, der er til stede på virksomhedens forretningssted eller forretningssteder.

Med det foreslåede vil følgesedler og fakturakopier, som benyttes i forbindelse med selve leverancen, skulle opbevares i forretningslokalet, indtil varen forlader virksomheden. Som det vil fremgå under det foreslåede § 13 h, stk. 2, vil følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier dog mindst skulle opbevares i 3 måneder fra udstedelsen. Det betyder, at selv om virksomheden har solgt varerne, og disse derfor ikke er til stede i virksomheden, vil denne skulle opbevare følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier i mindst 3 måneder efter udstedelsen. Dermed sikres det, at Skatteforvaltningen kan danne sig det bedst mulige overblik, når de er på kontrol på forretningsstedet.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at regnskabsmaterialet, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, vil skulle opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Det betyder, at virksomheder, der efter den foreslåede § 13 g, stk. 4, skal føre regnskab, vil skulle opbevare dette regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Med det foreslåede vil der altså være krav om, at alle virksomheder, der handler med varer, som er afgiftspligtige efter det foreslåede § 13 a, stk. 1, vil skulle opbevare regnskabsmaterialet i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 5, 2. pkt., og § 91 i bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015 (momsbekendtgørelsen).

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag alene vil skulle opbevares i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Det betyder, at detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag ikke vil være omfattet af det foreslåede krav om opbevaring af regnskabsmateriale i 5 år fra regnskabsårets afslutning, jf. det foreslåede stk. 5, 1. pkt., men alene i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Denne regel er i overensstemmelse med momsbekendtgørelsens § 91 og vil skulle praktiseres i overensstemmelse med denne bestemmelse. Det fremgår af momsbekendtgørelsens § 91, at detailhandelsvirksomhederne kun skal opbevare kassestrimler og tilsvarende interne bilag i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet. Med det foreslåede vil der være overensstemmelse mellem kravene til virksomhedernes opbevaring af regnskabsmateriale på moms- og afgiftsområdet.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen finder ud af, at en virksomhed ikke efterlever reglerne til førelse af regnskab i de foreslåede § 13 g, stk. 2-5, vil Skatteforvaltningen kunne give den afgiftspligtige virksomhed eller person et påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser.

Formålet med det foreslåede er at få virksomhederne til at følge de foreslåede regler om lagermæssig adskillelse og regnskabsreglerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således kunne udstede et påbud om at efterleve reglen om

lagermæssig adskillelse af nikotinholdige væsker, der er betalt afgift af, og nikotinholdige væsker, der ikke er betalt afgift af (stk. 2), og om at regnskabsbestemmelserne (stk. 3-5) efterleves. Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 2-5 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 i indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter den foreslåede § 13 i, indtil påbuddet efter 1. pkt., vedrørende overtrædelse af en eller flere af de foreslåede bestemmelser i stk. 2-5, efterleves.

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et pressionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabsbestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse regnskabsbestemmelser efterleves, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Tvangsbøden vil kunne anvendes over for en virksomhed, selv om Skatteforvaltningen senere måtte udstede et bødeforelæg som følge af, at virksomheden har overtrådt regnskabsbestemmelserne (se lovforslagets § 1, nr. 8). I relation hertil bemærkes, at en tvangsbøde ikke er en strafferetlig sanktion og derfor må anses som et mindre indgribende middel end et bødeforelæg. Uanset dette vil det imidlertid ikke være en forudsætning for at udstede bødeforelægget, at Skatteforvaltningen forud for udstedelsen har anvendt tvangsbøder med henblik på regnskabsbestemmelsernes overholdelse.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at påbuddet vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Det betyder, at det påbud, som Skatteforvaltningen kan give efter det foreslåede stk. 6, vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, som virksomheden får et påbud for manglende efterlevelse af, og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden vil skulle gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Med det foreslåede stilles der således krav om, at Skatteforvaltningen, når denne udsteder et påbud, skal kunne redegøre for, hvilke præcise bestemmelser virksomheden ikke lever op til. Herudover stilles der krav om, at Skatteforvaltningen angiver, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger Skatteforvaltningen mener, at virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Skatteforvaltningen vil således ikke generelt kunne påpege, at virksomheden ikke overholder regnskabsreglerne, men skal kunne pege på de konkrete bestemmelser, som ikke er overholdt, og fremvise en løsning for, hvordan virksomheden kan efterleve påbuddet.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at påbuddet vil skulle gives skriftligt, og det vil skulle fremgå af påbuddet, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil skulle give påbuddet skriftligt. Herudover betyder det, at det skal fremgå af påbuddet, at hvis ikke påbuddet efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil modtageren efterlever påbuddet.

Med det foreslåede vil påbuddet således skulle afgives skriftligt. En mundtlig udtalelse fra Skatteforvaltningen vil ikke være tilstrækkelig til at kunne påvise, at der er udstedt et påbud. Herudover vil de daglige tvangsbøder efter det foreslåede først kunne pålægges virksomheden, hvis denne ikke inden den angivne frist efterlever påbuddet.

Det foreslås endvidere at indsætte § 13 h, hvori de skærpede fakturakrav for virksomheder registreret

som oplagshaver for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, og virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, skal reguleres.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, ved salg af disse varer vil skulle udstede faktura til virksomheder.

Det betyder, at virksomheder eller personer registrerede som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, og som indfører eller modtager afgiftspligtig nikotinholdig væske, skal udstede fakturaer til de virksomheder, som oplagshaveren sælger den afgiftspligtige nikotinholdige væske til.

Med det foreslåede indføres der således en pligt for de virksomheder, som er registreret som oplagshaver med henblik på at afregne afgift af afgiftspligtige nikotinholdige væsker, til at udstede fakturaer ved salg af disse varer. Hermed vil varerne kunne følges allerede fra udleveringen fra en registreret oplagshaver.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fakturaen vil skulle være forsynet med fortløbende nummer, fakturadato, oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Det betyder, at oplagshavere skal udstede fakturaer efter stk. 1, nr. 1, som er forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholder oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det i § 13 g, stk. 3, 2. pkt., foreslåede, hvor det fremgår, at virksomheder, som handler med nikotinholdige væsker, der er afgiftspligtige efter § 13 a, stk. 1, i deres regnskabsmateriale vil skulle have oplysninger om, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Med det foreslåede vil detailhandlen således få en række af de oplysninger, som skal fremgå af deres regnskabsmateriale fra den faktura, som de registrerede oplagshavere har udstedt. Herudover letter det Skatteforvaltningens kontrol, ved at det kan kontrolleres, om der er overensstemmelse mellem faktura og regnskaber. Herudover gør de foreslåede regler det muligt for Skatteforvaltningen at følge varerne.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at leverandøren ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed vil skulle udstede en følgeseddel.

Det betyder, at alle virksomheder, der leverer varer, som omfattes af den foreslåede § 13 a, stk. 1, vil skulle udstede følgesedler. Kravet angår således ikke kun virksomheder, der er registrerede eller som indfører eller modtager varerne fra udlandet. Der kan f.eks. også være tale om en grossist, som sælger til en detailhandler. Med det foreslåede lettes Skatteforvaltningens mulighed for at følge varernes bevægelser. Skatteforvaltningen får derved mulighed for at afgøre, hvem der i sidste ende er ansvarlig for, at de relevante afgifter betales.

Hvis leverancen sker til en privatperson, vil der efter det foreslåede ikke skulle udstedes en følgeseddel.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis leverancen betales kontant, vil leverandøren i stedet skulle udstede en kvittering.

Det betyder, at der ved alle leverancer af afgiftspligtig nikotinholdig væske, der betales kontant, vil skulle udstedes en kvittering.

Med det foreslåede vil kravet om følgesedler således gælde alle leverancer, som betales på andre måder end kontant. Hvis leverancen betales kontant, vil der skulle udstedes en kvittering for leverancen.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at køberen, som er den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer, vil skulle opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted.

Det betyder, at køberen, som er den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer, (f.eks. en

detailhandler) skal opbevare følgesedlen eller kvitteringen i mindst 3 måneder på det forretningssted, hvor salget af den afgiftspligtige nikotinholdige væske, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. I f.eks. større butikskæder, som har et fælles varelager, vil følgesedler og fakturaer således skulle ligge i selve deres forretningslokale/udsalgssted (detailhandlen). Derved vil Skatteforvaltningen under deres kontrolbesøg kunne finde de relevante følgesedler og kvitteringer. Samtidig sikres, at det nødvendige regnskabsmateriale til at fastsætte et afgiftstilsvær vil være til stede hos den, der skal betale afgiften.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at hvis varerne fordeles til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, vil køberen skulle udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering.

Det betyder, at hvis det parti afgiftspligtig nikotinholdig væske, som en følgeseddel eller kvittering vedrører, fordeles til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, vil køberen skulle udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti. Køberen skal i denne sammenhæng forstås som den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer.

Med det foreslåede tages der højde for, at en virksomhed, som har flere forretningssteder/udsalgssteder, ikke blot opbevarer følgesedler på et varelager eller andet, men udarbejder materiale, som kan dokumentere, hvor i virksomheden det enkelte vareparti er flyttet hen. Det kan f.eks. være, at en kæde af forretningssteder i samme virksomhed har et varelager, hvor der sendes varer ud til det enkelte forretningssted efter behov. I disse tilfælde vil virksomheden, køberen, selv skulle udarbejde materiale, som kan følge varerne til det sted, hvor de skal sælges.

Det foreslås i *stk. 2, 5. pkt.*, at følgesedler eller kvitteringer vil skulle indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. det foreslåede stk. 1, idet dog prisangivelser vil kunne undlades på følgesedler.

Det betyder, at kvitteringer og følgesedler skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris. Kravet om prisangivelse vil dog efter det foreslåede ikke skulle gælde for følgesedler.

Det foreslås i *stk. 2, 6. pkt.*, at en kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Det betyder, at kravet til virksomhederne lettes således, at der kan anvendes kopier af fakturaer, som er forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholder oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris i stedet for følgesedler. Det gælder dog alene i det omfang, at alle varer, som er omfattet af fakturaen udleveres eller sælges til én og samme køber/modtager senest samtidig med leverancen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 13 c, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Det betyder, at Skatteforvaltningen bemyndiges til at kunne fastsætte de nærmere regler om overførsel af varer mellem registrerede virksomheder efter den foreslåede § 13 c, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse, i det omfang Skatteforvaltningen finder det nødvendigt. Det kan f.eks. være ved handel mellem to registrerede virksomheder, hvor begge virksomheder påstår, at den anden skal betale afgiften. Her kan Skatteforvaltningen pålægge sælgeren fremadrettet klart at anføre på fakturaen, at der ikke er betalt afgift af varerne, hvorved køberen har afgiftsforpligtigelsen.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen bør have mulighed for at fastsætte de nærmere regler om disse forhold, hvis Skatteforvaltningen skønner det nødvendigt på baggrund af erfaringer fra kontrol m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at i det omfang der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, vil regnskabs- og fakturareglerne tilsvarende finde anvendelse herpå.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor virksomhederne har regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, vil regnskabs- og fakturareglerne i den foreslåede §§ 13 g og 13 h finde tilsvarende anvendelse herpå.

Baggrunden for det foreslåede er, at det er nødvendigt at tage højde for, at nogle virksomheder har deres regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form.

Reglen medfører, at virksomheder, der anvender elektroniske kasseafstemninger, vil skulle overholde de foreslåede regnskabs- og fakturabestemmelser. Følgesedler vil kunne opbevares elektronisk, fra det tidspunkt, hvor varepartiet, som følgesedlen vedrører, har forladt virksomheden. Når varerne befinder sig i virksomheden, vil der med andre ord skulle foreligge en fysisk følgeseddel. Følgesedler er altid fysiske og skal være tilgængelige på kontroltidspunktet, når varerne befinder sig på forretningsstedet. Følgesedler kan dog efterfølgende scannes ind og opbevares elektronisk, når varerne er solgt. Baggrunden for, at følgesedler skal foreliggende fysisk, er, at det ikke skal være muligt for virksomhederne at skaffe sig den nødvendige dokumentation efter, at Skatteforvaltningen har været på kontrol.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen finder ud af, at en virksomhed eller person ikke efterlever kravene i de foreslåede § 13 h, stk. 1, 2 eller 4, vil Skatteforvaltningen kunne give den afgiftspligtige virksomhed eller person et påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser.

Baggrunden for det foreslåede er at få virksomhederne til at følge de foreslåede regler om lagermæssig adskillelse og regnskabsreglerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således kunne udstede et påbud om at efterleve fakturareglerne for de registrerede oplagshavere (stk. 1), reglerne om leverandørens udstedelse af følgeseddel m.v. (stk. 2) og bestemmelsen om elektronisk regnskabs- og fakturamateriale (stk. 4). Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 1, 2 eller 4 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 i, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter den foreslåede § 13 i, indtil påbuddet efter 1. pkt., vedrørende overtrædelse af en eller flere af de foreslåede bestemmelser i stk. 1, 2 og 4, efterleves.

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et pressionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabsbestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse regnskabsbestemmelser efterleves, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Tvangsbøden vil kunne anvendes over for en virksomhed, selv om Skatteforvaltningen senere måtte udstede et bødeforelæg som følge af, at virksomheden har overtrådt regnskabsbestemmelserne (se lovforslagets § 1, nr. 8). I relation hertil bemærkes, at en tvangsbøde ikke er en strafferetlig sanktion og derfor må anses som et mindre indgribende middel end et bødeforelæg. Uanset dette vil det imidlertid ikke være en forudsætning for at udstede bødeforelægget, at Skatteforvaltningen forud for udstedelsen har anvendt tvangsbøder med henblik på regnskabsbestemmelsernes overholdelse.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at påbuddet vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Det betyder, at det påbud, som Skatteforvaltningen kan give efter det foreslåede stk. 5, vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, som virksomheden får et påbud for manglende efterlevelse af, og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger som virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Med det foreslåede stilles der altså krav om, at Skatteforvaltningen, når denne udsteder et påbud skal kunne redegøre for, hvilke præcise bestemmelser, som virksomheden ikke lever op til. Herudover stilles der krav om, at Skatteforvaltningen angiver, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som Skatteforvaltningen mener, at virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Skatteforvaltningen vil således ikke generelt kunne sige, at virksomheden ikke overholder regnskabsreglerne, men skal kunne pege på de konkrete bestemmelser, som ikke er overholdt, og fremvise en løsning for, hvordan virksomheden kan efterleve påbuddet.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at påbuddet vil skulle gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren heraf kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen skal give påbuddet skriftligt. Herudover betyder det, at det skal fremgå af påbuddet, at hvis ikke påbuddet efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil modtageren efterlever påbuddet.

Med det foreslåede vil en mundtlig udtalelse fra Skatteforvaltningen ikke kunne anses for et påbud. Herudover vil de daglige tvangsbøder efter det foreslåede først kunne pålægges virksomheden, hvis denne ikke inden den angivne frist efterlever påbuddet.

Dernæst foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse som § 13 i, som skal regulere Skatteforvaltningens udstedelse af daglige tvangsbøder for påbud efter § 13 g, stk. 6 og 7, og § 13 h, stk. 5 og 6.

Det foreslås i *1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud, efter § 13 g, stk. 6 og 7, og § 13 h, stk. 5 og 6.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge virksomheder, som ikke efterkommer et påbud efter de foreslåede § 13 g, stk. 6 og 7, eller § 13 h, stk. 5 og 6, daglige tvangsbøder. Tvangsbøderne vil skulle gives til ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse. De foreslåede påbud i § 13 g, stk. 6 og 7, angår manglende efterlevelse af de foreslåede bestemmelser i § 13 g, stk. 2-5. Disse bestemmelser angår de skærpede regnskabskrav som foreslås fastsat for oplagshavere og virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker (f.eks. grossister eller detailhandlere). De foreslåede påbud i § 13 h, stk. 5 og 6, angår manglende efterlevelse af de foreslåede bestemmelser i § 13 h, stk. 1, 2 og 4. Disse bestemmelser angår blandt andet de skærpede fakturakrav, som foreslås fastsat for oplagshavere og virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker (f.eks. grossister eller detailhandlere). Bestemmelserne finder alene anvendes i det omfang, det er relevant, herunder blandt andet hvor det efterspurgte materiale eller de omhandlede transaktioner m.v. af Skatteforvaltningen vurderes at vil kunne fremskaffes, genskabes eller på anden måde dokumenteres.

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et pressionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse bestemmelser efterleves, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Som det fremgår af de foreslåede § 13 g, stk. 7, og § 13 h, stk. 6, vil varslet om de daglige tvangsbøder skulle gives samtidig med påbuddet. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden (normalt en fordobling).

Det foreslås i 2. pkt., at de daglige tvangsbøder vil skulle udgøre mindst 1.000 kr. og vil kunne forhøjes af Skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

Det betyder, at de tvangsbøder, som Skatteforvaltningen vil kunne pålægge efter de foreslåede § 13 g, stk. 6 og 7, og § 13 h, stk. 5 og 6, vil skulle udgøre mindst 1.000 kr., og at de daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes af Skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

Med det foreslåede sættes der en minimumsgrænse for, hvad de daglige tvangsbøder skal udgøre, men størrelsen på tvangsbøden beror i øvrigt på et konkret skøn. Der gælder et almindeligt proportionalitetsprincip i relation til daglige tvangsbøder. Det betyder, at tvangsbødernes størrelse ikke må stå i misforhold til den konkrete undladelse, dvs. karakteren af undladelsen. Ved fastsættelsen af tvangsbøden vil der også skulle tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt. Hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat, vil Skatteforvaltningen efter det foreslåede kunne forhøje tvangsbøden med en uges skriftligt varsel.

Der vil kunne blive beregnet én daglig tvangsbøde, f.eks. på minimumsbeløbet 1.000 kr. pr. dag, uanset antallet af forhold. De daglige tvangsbøder vil blive givet for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og uafhængigt af virksomhedens åbningstider, aktivitet etc.

Når påbuddet efterleves, vil de tvangsbøder, som den oplysningspligtige har betalt, ikke blive tilbagebetalt, mens ikke betalte tvangsbøder vil bortfalde. Dette skyldes, at tvangsbøder er et pressionsmiddel og ikke en straf.

Endeligt foreslås der indsat en ny bestemmelse som § 13 j. Efter gældende ret kan virksomheder undlade at registrere sig som oplagshaver og undlade at betale afgift efter § 14 a, stk. 1, hvis mængden af de afgiftspligtige varer, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 14 a, stk. 2.

Virksomheder, der vælger ikke at lade sig registrere i medfør af § 14 a, stk. 2, skal efter § 15, stk. 3, føre et løbende regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Herudover kan virksomheder undlade at registrere sig som registreret varemottager efter § 16 a, stk. 3, 2. pkt., hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 16 a, stk. 8.

Det foreslås i § 13 j, at reglerne i lovens § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, § 21 og § 24, ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der vil skulle betales afgift af efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, der er i besiddelse af varerne.

Det betyder, at bagatelgrænsereglerne i § 14 a, stk. 2 og § 15, stk. 3, og afregnings- og opgørelsesreglerne i § 14 a, stk. 3-7, og § 15, stk. 1 og 4, for registrerede oplagshavere foreslås ikke at skulle gælde for virksomheder, der fremstiller, indfører eller fra udlandet modtager afgiftspligtig nikotinholdig væske, jf. den foreslåede § 13 a, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, der er i besiddelse af varerne. Det drejer sig blandt andet om bagatelgrænsen for registrering som oplagshaver i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil alle virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skulle registrere sig som oplagshaver, uanset hvor lille en mængde afgiftspligtig nikotinholdig væske virksomheden fremstiller eller modtager. Dette skal blandt andet ses i sammenhæng med, at der foreslås indført en straf for manglende registrering som oplagshaver i lovforslagets § 1, nr. 8. Derfor bør det ikke være muligt at omgå registreringen ved at holde sig under bagatelgrænsen. Herudover medfører det foreslåede, at reglerne for afregning og opgørelse af afgiften ikke vil skulle finde anvendelse på den foreslåede afgift. Dette skal ses i sammenhæng med, at det foreslås, at der indføres en stempelmærkeord-

ning, hvor afgiften betales i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre virksomheden har stillet sikkerhed.

Det foreslåede skal herudover ses i sammenhæng med den foreslåede stempelmærkeordning, hvorefter afregningen af afgiften foreslås at skulle ske på baggrund af bestilling af stempelmærker og dermed ikke som en månedlig angivelse og indbetaling.

Det bemærkes, at forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, hvorefter oplagshavere skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer, fortsat foreslås at skulle finde anvendelse. Baggrunden herfor er, at de registrerede oplagshavere for nikotinholdig væske ligeledes foreslås at skulle føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Det foreslåede betyder herudover, at reglerne om registrering som varemottager efter § 16 a heller ikke vil skulle finde anvendelse. Dette skal blandt andet ses i sammenhæng med, at der foreslås en stempelmærkeordning. For den gældende ordning for cigaretter og røgtobak er det ikke muligt at være varemottagerregistreret. Det foreslås, at dette heller ikke vil være muligt for den foreslåede ordning for nikotinholdige væsker. Da det foreslås, at der ikke skal være mulighed for varemottagerregistrering, vil forbrugsafgiftslovens § 21 heller ikke være relevant i forhold til den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker. § 21 fastsætter, at udover den personkreds, som er nævnt i opkrævningslovens § 10, så hæfter også de i forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3, nævnte varemottagere og personer, der er i besiddelse af varerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 7, om de foreslåede hæftelsesregler for afgiftspligtige nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Endeligt betyder det foreslåede, at godtgørelsesreglen i forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 1, ikke vil skulle finde anvendelse. Baggrunden for det foreslåede er, at der i § 13 f foreslås indsat en specifik godtgørelsesordning for de nikotinholdige væsker, som er baseret på stempelmærkeordningen. Godtgørelsen af den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker vil således skulle ske på baggrund af tilbageleverede eller tilintetgjorte stempelmærker.

Til nr. 2

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen. Efter 2. pkt. udstedes der et bevis for registreringen. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager kaffe, glødepærer, cigaretpapir eller røgfri tobak, skal således efter gældende ret registreres som oplagshavere efter forbrugsafgiftsloven. Når virksomheden er registreret, får denne et registreringsbevis fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i § 14 a, stk. 1, efter bestemmelsens 1. pkt., som 2. pkt., hvorefter virksomheder, der omhælder eller ompakker varer omfattet af afsnit IX a, ligeledes vil skulle registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt. 2. pkt. bliver herefter 3. pkt.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at indsætte en bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, som § 13 c, stk. 4. Efter denne bestemmelse vil oplagshavere få mulighed for at overføre nikotinholdig væske i engros-pakninger til andre oplagshavere. Overførslen af den nikotinholdige væske efter denne bestemmelse vil således alene ske mellem virksomheder i Danmark. De virksomheder, der modtager den nikotinholdige væske, vil hverken være fremstillere eller have modtaget væsken fra udlandet.

Nikotinholdig væske, som er opbevaret i engros-pakninger, vil efter den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 b, stk. 1, skulle ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet.

Det betyder, at der vil kunne forekomme situationer, hvor virksomheder modtager nikotinholdig væske fra en anden virksomhed her i landet. Disse virksomheder vil efter ompakningen/omhældningen skulle

påsatte stempelmærker på detailsalgspakkerne. Derfor foreslås det, at også virksomheder, der alene ompakker/omhælder nikotinholdige væsker, vil skulle registreres som oplagshavere.

Til nr. 3

Efter forbrugsafgiftsloven skal der betales afgift af en række afgiftspligtige varer. Reglerne om registrering som oplagshaver og betalingen af afgiften reguleres i forbrugsafgiftslovens § 14 a. Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen. Efter 2. pkt. udstedes der et bevis for registreringen. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager kaffe, glødepærer, cigaretpapir eller røgfri tobak, skal således efter gældende ret registreres som oplagshavere efter forbrugsafgiftsloven. Når virksomheden er registreret, får denne et registreringsbevis fra Skatteforvaltningen.

Efter § 14 a, stk. 3, skal oplagshavere opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Oplagshavere skal således efter gældende ret angive og betale afgiften ved at angive den afgiftspligtige mængde for afgiftsperioden, som er måneden.

Der er ikke efter gældende ret afgift på nikotinholdige væsker, og der er heller ikke en stempelmærkeordning i forbrugsafgiftsloven.

Med dette lovforslag foreslås det at indføre en afgift på nikotinholdige væsker, og der foreslås indført en stempelmærkeordning. Herudover foreslås det, at også virksomheder, der omhælder og ompakker afgiftspligtige nikotinholdige væsker, vil skulle registreres som oplagshavere.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, som lovens § 14 b, hvor der foreslås indført en overgangsbestemmelse, som giver virksomhederne mulighed for at registrere sig som oplagshavere og bestille stempelmærker inden, at afgiften træder i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten i § 13 a, stk. 1, kan lade sig registrere som oplagshaver fra og med den 1. april 2022.

Med det foreslåede gives der således virksomhederne en mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver fra og med den 1. april 2022. Dermed får virksomhederne mulighed for at forberede sig på den kommende afgift.

Baggrunden herfor er, at selve processen for at opnå oplagshaverregistreringen kan tage noget tid, da virksomhedens lokale efter det foreslåede stk. 1, 2. pkt. skal godkendes af Skatteforvaltningen inden registreringen. Herudover kan selve processen for bestillingen af stempelmærker, trykningen af stempelmærkerne mv. også tage noget tid. Det foreslås derfor, at virksomhederne gives noget tid inden afgiftens ikrafttræden til at få godkendt lokaler, opnå registrering, bestilt stempelmærker og få påført stempelmærkerne.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det vil være en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Med det foreslåede skal virksomhederne, som vælger at benytte sig af muligheden for registrering som oplagshaver i perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 30. juni 2022, have godkendt deres lokaler af Skatteforvaltningen, inden de kan opnå registrering. Skatteforvaltningen vil i den forbindelse blandt andet lægge vægt på, at lokalet kan anvendes til det formål, som virksomheden ønsker at benytte lokalet til, herunder om varer, der er påsat stempelmærker, kan holdes lagermæssigt adskilt fra varer, hvor der ikke er påsat stempelmærker.

Betingelsen svarer til den, som foreslås indsat i den foreslåede § 13 g, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Skatteforvaltningen kan først foretage eventuel besigtigelse af lokalerne eller godkende eventuelle

plantegninger med henblik på godkendelse af lokaler fra og med den 1. april 2022, hvor bestemmelsen træder i kraft.

Baggrunden for det foreslåede er, at det også fra og med den 1. juli 2022 vil være et krav for registrering som oplagshaver, at virksomheden har fået sine lokaler godkendt af Skatteforvaltningen. Ved at give mulighed for, at dette kan ske allerede inden den 1. juli 2022, får virksomhederne mulighed for at være klar til afgiftens indtræden den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at de virksomheder, der efter 1. pkt. har ladet sig registrere som oplagshaver, mod fuld sikkerhed vil kunne bestille stempelmærker til påsætning på detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten i lovens § 13 a, stk. 1.

Det betyder, at virksomheder, der fra og med den 1. april 2022 og afgiftens indførelse den 1. juli 2022 vælger at lade sig registrere som oplagshaver, mod fuld sikkerhed vil kunne bestille stempelmærker til de nikotinholdige væsker, som bliver omfattet af afgiftspligten i lovens § 13 a, stk. 1, fra og med den 1. juli 2022. Det foreslåede skal ses i sammenhæng med det foreslåede i *stk. 1, 5. pkt.*, hvor det foreslås, at betalingen for de stempelmærker, der bliver bestilt i denne periode, først skal ske den 1. juli 2022. Det vil være frivilligt for virksomhederne, om de vil benytte sig af denne mulighed.

Baggrunden for det foreslåede er, at der ikke kan kræves afgift for varer, som endnu ikke er afgiftspligtige. Det findes dog mest hensigtsmæssigt, at virksomhederne får mulighed for at forberede sig på, at der fra og med den 1. juli 2022 alene må sælges nikotinholdige væsker, som er påsat stempelmærker. Virksomhederne kan dermed bestille og påsætte stempelmærker på varer, så de er klar til afgiftens indførelse.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker med stempelmærker først må udleveres fra de registrerede oplagshavere fra og med den 1. juli 2022.

Det betyder, at de stempelmærker, som virksomhederne kan bestille og få udleveret inden den 1. juli 2022, og dermed inden afgiftens indførelse, kan påsættes de nikotinholdige væsker inden den 1. juli 2022, men at de først må sælges fra virksomheden fra og med den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 1, 5. pkt.*, at afgiften for stempelmærker udleveret til og med den 30. juni 2022 forfalder til betaling den 1. juli 2022 og sidste rettidige betalingsdag er den 15. juli 2022.

Det betyder, at de stempelmærker, som udleveres før afgiftens indførelse, først skal betales, når afgiften er trådt i kraft og dermed er indført. Der gives således en kredit til virksomhederne. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der efter det foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, vil blive krævet fuld sikkerhed for bestillingen af stempelmærkerne.

Med det foreslåede får virksomhederne mulighed for at betale afgiften fra og med den 1. juli 2022 til og med den 15. juli 2022, som samtidig anses for sidste rettidige betalingsdag.

Med det foreslåede gives der således virksomhederne en mulighed for at forberede sig på afgiftens indførelse samtidig med, at selve betalingen af afgiften først kan ske, når de nikotinholdige væsker bliver afgiftspligtige fra og med den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 1, 6. pkt.*, at hvis betalingen ikke sker rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7.

Det betyder, at forrentningen vil skulle følge den til enhver tid gældende § 7 i opkrævningsloven, og at der efter gældende ret vil skulle betales en månedlig rente med tillæg af 0,7 procentpoint regnet fra den senest rettidige betalingsdag for beløbet. Den sidste rettidige betalingsdag er den 15. juli 2022. Den månedlige rente fastsættes for kalenderåret og offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal være gældende, jf. opkrævningslovens § 7, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at stempelmærker bestilt efter *stk. 1* vil skulle fremstilles ved Skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af Skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med Skatteforvaltningen.

Det betyder, at trykkeriet alene fremstiller stempelmærker på Skatteforvaltningens foranledning. Virksomhederne kan således ikke henvende sig direkte til trykkeriet med henblik på at få trykt stempelmærker uden om Skatteforvaltningen. Baggrunden herfor er, at afgiftsbetalingen baseres på stempelmærkebestillingen og udleveringen. Skatteforvaltningen skal derfor være inde over bestillingerne. Herudover vil virksomhederne efter det foreslåede stk. 1 skulle stille sikkerhed for betalingen af afgiften. Skatteforvaltningen skal således kunne kontrollere, om bestillingen ligger inden for sikkerheden.

Herudover betyder det, at stempelmærkerne udleveres til de registrerede oplagshavere fra Skatteforvaltningen, medmindre der er truffet anden aftale med Skatteforvaltningen. Det kunne f.eks. være, at oplagshaveren selv ønsker at stå for afhentningen direkte hos trykkeriet. I disse tilfælde vil trykkeriet skulle oplyse Skatteforvaltningen om afhentningen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at de registrerede oplagshavere kun må benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Det betyder, at de stempelmærker, som den registrerede oplagshaver bestiller og får udleveret fra Skatteforvaltningen, alene må anvendes af den pågældende oplagshaver. En registreret oplagshaver må således alene benytte sine egne stempelmærker.

Baggrunden for det foreslåede er, at stempelmærkerne alene er til brug for den registrerede oplagshaver og dennes varer, da det er igennem stempelmærkerne, at afgiften bliver betalt. Den registrerede oplagshaver bestiller stempelmærkerne på baggrund af den konkrete koncentration, dennes varer har, og mængden i beholderne. Hvis de registrerede oplagshavere måtte sælge stempelmærkerne, ville stempelmærkerne miste noget af kontrolsikkerheden, da mærkerne kan være påsat nikotinholdige væsker med en højere nikotinkoncentration.

Til nr. 4

Efter forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 1, 1. pkt., betales afgiften ved indførslen, når varer indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a.

Det foreslås, at »visse« udgår af § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at formuleringen er upræcis, da det ikke fremgår, hvilke områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, som »visse» dækker over. Bestemmelsen dækker over alle områder, som ikke er en del af de pågældende EU-landes afgiftsområde. Det drejer sig blandt andet om øen Helgoland, området Büsingen, Ceuta, Melilla og Livingo.

Med lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås der indsat en tilsvarende formulering, hvor »visse» ikke foreslås medtaget, da formuleringen ikke er præcis. For at ensrette lovens ordlyd og rette op på uhensigtsmæssige formuleringer foreslås formuleringen tilsvarende ændret her.

Til nr. 5

Efter gældende ret er der ikke afgift på nikotinholdige væsker, og derfor opkræves der heller ikke afgift ved privates indførsel eller modtagelse af sådanne varer.

Når punktafgiftspligtige varer omfattet af forbrugsafgiftsloven indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt. I § 14 a findes reglerne om registrering som oplagshaver. Når varerne indføres af disse virksomheder, sker betalingen af afgiften efter reglerne i §§ 14 a og 15. Det betyder, at oplagshaveren opgør den afgiftspligtige mængde på grundlag af den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden, jf. § 14 a, stk. 3. Ved indførslen af varerne i andre tilfælde afregnes afgiften toldlovens kapitel 4, jf. § 16 a, stk. 1, 2. pkt. Det betyder, at Skatteforvaltningen opkræver afgifterne af varer, som indføres i det danske toldområde.

Efter § 16 a, stk. 3, betales afgiften i andre tilfælde i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 14 a. Tilfælde, som er omfattet af § 16 a, stk. 3, kan f.eks. være, når varerne modtages fra andre EU-lande.

Det er fastsat i § 16 a, stk. 5, at angivelsen og betalingen af afgiften for andre varemodtagere, end de registrerede oplagshavere og varemodtagere, sker efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Det fremgår af opkrævningslovens § 1, stk. 2, at lovens § 9 alene gælder i det omfang, det er fastsat i § 9, at denne gælder. I opkrævningslovens § 9, stk. 1, er der henvist til de love i bilag 1, liste A, som er omfattet af denne bestemmelse (de harmoniserede punktafgiftslove). I opkrævningslovens § 9, stk. 2, er der henvist til de love i bilag 1, liste A, som er omfattet af denne bestemmelse (de nationale punktafgiftslove). Det betyder, at bestemmelsen alene omfatter de love, der specifikt henvises til.

Forbrugsafgiftsloven er en national punktafgiftslov og nævnes i bilag 1, liste A, nr. 9. Der henvises i opkrævningslovens § 9, stk. 2, til blandt andet bilag 1, liste A, nr. 9, og dermed til forbrugsafgiftsloven. Efter opkrævningslovens § 9, nr. 2, skal varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer m.v., der er afgiftspligtige efter de afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 5, 6, 9-16 og 31, ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til Skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren.

Det fremgår af § 9, stk. 3, at de i stk. 2 nævnte varemodtagere skal indbetale afgiften til Skatteforvaltningen senest samtidig med indsendelsen af den i stk. 2 nævnte angivelse, og at lovens § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse. Det betyder blandt andet, at Skatteforvaltningen vil kunne give tilladelse til, at angivelsen indgives ved elektronisk dataoverførsel (§ 3, stk. 2), at hvis der er indgivet forkerte oplysninger og på den baggrund blevet betalt for lidt eller for meget i afgift, så vil det resterende beløb skulle efteropkræves eller godtgøres (§ 5, stk. 1), at Skatteforvaltningen vil kunne lave foreløbige fastsættelser (§ 5, stk. 2), at Skatteforvaltningen vil kunne træffe afgørelse om, at en virksomhed anvender en statsautoriseret eller registreret revisor (§§ 5 a-5 g), at der vil kunne pålægges gebyr for erindringsskrivelser (§ 6), at der vil kunne pålægges renter (§ 7), og at der vil kunne gives fritagelse for betaling af gebyret efter § 6 og renter efter § 7 (§ 8, stk. 1, nr. 2 og 3).

Det bemærkes, at de nævnte varemodtagere ikke skal stå for betalingen af afgiften, hvis varerne er købt af en virksomhed, der efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, skal lade sig registrere som oplagshaver, fordi virksomheden er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, og denne virksomhed på den baggrund skal betale afgiften.

I de tilfælde, hvor varerne medføres af rejsende ved indrejse i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, eller hvor varer sendes til privatpersoner i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, gælder toldlovens § 11. Efter bestemmelsens stk. 1 opkræver Skatteforvaltningen punktafgifter af punktafgiftspligtige varer, som rejsende medfører ved indrejse i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, ud over hvad der kan anses for at være indført til eget brug. Tilsvarende fremgår det af stk. 2, at Skatteforvaltningen opkræver punktafgift af punktafgiftspligtige varer, som sendes til privatpersoner i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde. Stk. 2 tager således højde for, at privatpersoner ellers ville kunne omgå stk. 1 ved blot at få tilsendt varerne.

Hvad der skal anses for eget forbrug, kan Skatteforvaltningen fastsætte retningslinjerne for, jf. stk. 4. Dette er udmøntet og fastsat på skat.dk, at der er tale om eget forbrug, når det kun er personen, medlemmer af dennes husstand eller dennes private gæster, der bruger varerne. Det er ikke eget brug, hvis man for eksempel sælger varerne i en idrætsklub eller på en arbejdsplads. Hvis man gør det, skal der betales afgift.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, som lovens § 16 b, som vil skulle fastsætte bestemmelserne for betalingen af afgiften ved privates indførsel og modtagelse af afgiftspligtig nikotinholdig væske.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at varemottagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer omfattet af afsnit IX a, ved modtagelsen af varerne vil skulle angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til Skatteforvaltningen. Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at angivelsen vil skulle være underskrevet af varemottageren. Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at indbetalingen vil skulle ske senest samtidig med indsendelsen af den i 2. pkt. nævnte angivelse. Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at opkrævningslovens § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at ikkeerhvervsdrivende varemottagere i disse situationer vil skulle angive den mængde af modtagne varer, der skal betales afgift af til Skatteforvaltningen. Angivelsen vil skulle ske ved modtagelsen af varerne og vil skulle være underskrevet af varemottageren. Herudover betyder det foreslåede, at indbetalingen af afgiften vil skulle ske senest samtidig med indsendelsen af angivelsen. Det vil således være senest ved modtagelsen af varerne. Endeligt betyder det foreslåede, at opkrævningslovens § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, vil skulle finde tilsvarende anvendelse. Det betyder blandt andet, at Skatteforvaltningen vil kunne give tilladelse til, at angivelsen indgives ved elektronisk dataoverførsel (§ 3, stk. 2), at hvis der er indgivet forkerte oplysninger og på den baggrund blevet betalt for lidt eller for meget i afgift, vil det resterende beløb skulle efteropkræves eller godtgøres (§ 5, stk. 1), at Skatteforvaltningen vil kunne lave foreløbige fastsættelser (§ 5, stk. 2), at Skatteforvaltningen vil kunne træffe afgørelse om, at en virksomhed anvender en statsautoriseret eller registreret revisor (§ 5 a-g), at der vil kunne pålægges gebyr for erindringsskrivelser (§ 6), at der vil kunne pålægges renter (§ 7), og at der vil kunne gives fritagelse for betaling af gebyret efter § 6 og renter efter § 7 (§ 8, stk. 1, nr. 2 og 3).

Reglen svarer til den, der findes i opkrævningslovens § 9, stk. 2 og 3. Det foreslås dog med lovfor-
slagets § 2, nr. 1, at opkrævningslovens regler ikke vil skulle finde anvendelse på afgift omfattet af forbrugsafgiftslovens afsnit IX a. Da opkrævningslovens § 9, stk. 2 og 3, alene gælder for de love, der er henvist til, vil bestemmelsen ikke finde anvendelse på den foreslåede afgift af nikotinholdige væsker. Det foreslås derfor, at bestemmelsens ordlyd indsættes i selve forbrugsafgiftsloven.

Det bemærkes, at den ikkeerhvervsdrivende varemottager ikke skal betale afgiften, hvis den virksomhed, som den ikkeerhvervsdrivende varemottager har købt varerne af, er registreret som oplagshaver for fjernsalg med nikotinholdige væsker efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, og derfor skal betale afgiften af varerne.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der ved indførsel af varer omfattet af afsnit IX a fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, vil skulle betales afgift ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at afgiften vil skulle afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4. Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at reglerne i det foreslåede stk. 1 om angivelsen og betalingen vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede betyder, at hvis nikotinholdige væsker indføres til andre end de registrerede oplagshavere fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, vil der skulle betales afgift ved indførslen. Herudover betyder det foreslåede, at afgiften vil skulle afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4. Endeligt betyder det foreslåede, at angivelsen og betalingen af afgiften vil skulle ske efter reglerne i det foreslåede stk. 1. Det betyder, at mængden af afgiftspligtige varer vil skulle angives ved modtagelsen, at angivelsen vil skulle være skrevet under af varemottageren, og at opkrævningslovens § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, vil finde tilsvarende anvendelse.

Ved områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområder, vil skulle forstås blandt andet øen Helgoland, området Büsingen, Ceuta, Melilla og Livingo.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 16 a foreslås ikke at skulle gælde for afgiften på nikotinholdige væsker, da bestemmelsen angår varemottagerregistrering. Det er derfor nødvendigt særskilt at regulere indførsel af nikotinholdige væsker fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde.

Det bemærkes, at den ikkeerhvervsdrivende varemottager ikke skal betale afgiften, hvis den virksomhed, som den ikkeerhvervsdrivende varemottager har købt varerne af, er registreret som oplagshaver for fjernsalg med nikotinholdige væsker efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, og derfor skal betale afgiften af varerne.

Til nr. 6

Forbrugsafgiftslovens § 17 fastsætter bestemmelserne for Skatteforvaltningens kontrol og virksomhedernes pligter til at udlevere og meddele oplysninger til brug for denne kontrol.

Efter stk. 1 har Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse, adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. Virksomhederne og myndighederne skal på begæring meddele enhver oplysning til brug for kontrollen med afgifterne.

Det betyder, at Skatteforvaltningen har hjemmel til at foretage en fysisk kontrol af virksomheden og efterse virksomhedens varebeholdninger, forretningsbøger m.v., når Skatteforvaltningen er på fysisk kontrol.

Det foreslås at indsætte to nye stykker i § 17 efter stk. 5. Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

Det foreslås i *stk. 6*, at det i stk. 1 nævnte materiale på begæring vil skulle udleveres eller indsendes til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen får mulighed for at begære virksomhedens varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. udleveret eller indsendt. Dermed vil det blive muligt for Skatteforvaltningen at foretage kontrollen af disse ting, uden at være fysisk til stede hos virksomhederne.

Baggrunden for det foreslåede er, at der i de øvrige punktafgiftslove allerede er en sådan hjemmel. Det foreslåede vil således bringe forbrugsafgiftsloven i overensstemmelse med den øvrige punktafgiftslovgivning. Herudover giver det foreslåede Skatteforvaltningen mulighed for i relevant omfang at anmode om at få udleveret eller indsendt materialet, fremfor at møde fysisk op. Det vil kunne mindske behovet for fysiske kontroller, i det omfang virksomhedernes indsendte materiale vurderes at være tilstrækkeligt i relation til den konkrete kontrol.

Det foreslås i *stk. 7*, at oplagshavere registreret for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, for hvert kvartal i statistisk øjemed vil skulle afgive oplysninger til Skatteforvaltningen om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer.

Det betyder, at virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, for hvert kvartal skal indsende en opgørelse over virksomhedens indkøb af afgiftspligtige nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, og eventuelle videresalg af den afgiftspligtige nikotinholdige væske omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1. Oplysningerne vil fremgå af det regnskabsmateriale, som virksomheden skal føre efter forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2.

På den måde vil Skatteforvaltningen have overblik over, hvor meget afgiftspligtig nikotinholdig væske virksomhederne køber og sælger. Oplysningerne vil alene skulle anvendes i statistisk øjemed.

Til nr. 7

Efter gældende ret er der ikke regler om, at Skatteforvaltningen kan opkræve afgiften hos andre end de registrerede virksomheder i forbrugsafgiftsloven.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven efter lovens § 17 som § 18, som skal

regulere situationen, hvor en registreret oplagshaver overdrager, erhverver eller anvender afgiftspligtige nikotinholdige væsker på en sådan måde, at der ikke er betalt den korrekte afgift.

Baggrunden for bestemmelsen er, at opkrævningslovens regler ikke vil skulle finde anvendelse på den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede afgift på nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1. Det betyder, at blandt andet opkrævningslovens § 5 om afgivelse af urigtig angivelse eller indberetning og skønsmæssig ansættelse ikke vil finde anvendelse. For at Skatteforvaltningen har mulighed for at foretage skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret i situationer, hvor det ikke er muligt at konstatere det konkrete afgiftstilsvær, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse herom i forbrugsafgiftsloven. Baggrunden for, at opkrævningslovens regler ikke vil skulle finde anvendelse, er, at der foreslås indført en stempelmærkeordning.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at hvis varer overdrages, erhverves eller anvendes af en registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13 a, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen f.eks. i forbindelse med et kontrolbesøg hos en registreret oplagshaver konstaterer, at der er overdraget, erhvervet eller anvendt varer på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt efter den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, vil det skyldige beløb kunne afkræves til betaling senest 14 dage efter påkrav. Det kan f.eks. være, hvis virksomheden har detailsalgspakninger med nikotinholdig væske stående, som ikke er behørigt stemplede efter den foreslåede § 13 b, hvorefter detailsalgspakninger med nikotinholdig væske skal påføres stempelmærker ved pakningen af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige nikotinvæsker modtages fra udlandet i detailsalgspakninger. Der kan også være tale om, at der er påsat stempelmærker med en forkert værdi, herunder f.eks. at der er påsat stempelmærker til lav afgift (den foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 1) på væsker med en nikotinkoncentration på over 12 mg pr. milliliter.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at hvis størrelsen af det skyldige beløb ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, vil Skatteforvaltningen kunne foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen f.eks. i forbindelse med et kontrolbesøg hos en registreret oplagshaver konstaterer, at der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt efter den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt at opgøre grundlaget af ubetalt afgift på baggrund af virksomhedens regnskaber, vil Skatteforvaltningen kunne foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Det kan f.eks. være, hvis der er mangler i virksomhedens regnskaber.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at bestemmelserne i opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, nr. 2 og 3, vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge et gebyr for erindringsskrivelser (opkrævningslovens § 6), at der vil kunne pålægges renter (opkrævningslovens § 7), og at der vil kunne gives fritagelse for betaling af gebyret efter § 6 og renter efter § 7 (opkrævningslovens § 8, stk. 1, nr. 2 og 3).

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen efter regnskabet, betales der afgift af det manglende kvantum, jf. dog § 13 a, stk. 2, nr. 3-5, og § 24, stk. 2 og 3.

Det betyder, at hvis mængden af afgiftspligtige nikotinholdige væsker, som er i oplagshaverens lokaler, er mindre end den mængde, som fremgår af virksomhedens regnskaber, vil Skatteforvaltningen kunne opkræve afgift af det manglende kvantum efter den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, jf. dog den foreslåede § 13 a, stk. 2, nr. 3-5, og § 24, stk. 2 og 3.

Efter § 13 a, stk. 2, nr. 3-5, skal der ikke betales afgift af nikotinholdig væske, der leveres til en anden oplagshaver (nr. 3) eller til udlandet (nr. 4), eller nikotinholdig væske, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt (nr. 5). Frita-

gelsen i § 13 a, stk. 2, nr. 3 og 4, er betinget af, at oplagshaveren, som udleverer den nikotinholdige væske, har en tilladelse efter den foreslåede § 13 c, stk. 4. Hvis virksomheden kan dokumentere, at de nikotinholdige væsker, som udgør det manglende kvantum, er omfattet af § 13 a, stk. 2, nr. 3-5, vil der ikke kunne opkræves afgift af det manglende kvantum.

Tilsvarende er der afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3, jf. forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 2. Det betyder, at blandt andet indførsel af varer fra steder uden for EU er fritaget for afgift, når der er toldfrihed ved midlertidig indførsel eller toldfrihed for proviant mv., der medbringes af skibe og fly ved ankomst fra steder uden for EU, eller når der ikke opstår toldskyld, fordi varen er tilintetgjort eller overgivet til staten, eller når der indrømmes toldfrihed for returvarer, jf. momslovens § 36, stk. 1, nr. 1, i overensstemmelse med EU's regler om afgiftsfrihed ved indførsel. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden, jf. momslovens § 36, stk. 1, nr. 2, og når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr., jf. momslovens § 36, stk. 1, nr. 3. Herudover skal der efter forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 3, ikke betales afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Det foreslås herudover at indsætte en ny bestemmelse som forbrugsafgiftslovens § 18 a, hvorefter enhver virksomhed der overdrager, erhverver, tilegner sig, opbevarer eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13 a, stk. 1, vil skulle betale afgift af varerne.

Det betyder, at enhver virksomhed, der overdrager, erhverver, opbevarer, tilegner sig eller anvender afgiftspligtig nikotinholdig væske, der skulle være betalt afgift af efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, vil skulle betale afgift af den afgiftspligtige nikotinholdige væske. Med den foreslåede indføres der en solidarisk hæftelse, som gælder et hvilket som helst led i handelskæden fra fremstilleren eller importøren til den forretning, hvori varerne befinder sig. Der er tale om et objektivt ansvar, og der vil derfor ikke skulle lægges vægt på, om virksomheden, der har købt varerne uden afgift, har handlet i god tro, og dermed om virksomheden burde have vidst, at der ikke var afregnet afgift.

Den foreslåede medfører blandt andet, at den virksomhed, som måske reelt har modtaget varerne fra en anden virksomhed i Danmark, men som ikke kan eller ikke vil dokumentere varernes oprindelse, kan blive afkrævet afgiften af varerne. Hæftelses- og betalingsreglen er herudover umiddelbar og gælder et hvilket som helst led fra fremstilleren eller importøren til den forretning, hvori varerne befinder sig. For almindeligt lovligt drevne virksomheder er det ganske uproblematisk at løfte denne bevisbyrde på grundlag af regnskabsmaterialet, herunder særligt fakturaer.

Det kan forekomme, at fakturaen og øvrig dokumentation for varekøbet er falske, og at det ikke på nogen måde er muligt at identificere leverandøren. Denne situation er imidlertid meget usædvanlig, ikke mindst når køberen heller ikke på anden måde er i stand til at identificere sin leverandør. Udgangspunktet er derfor i afgiftsmæssig henseende, at virksomheden hæfter for afgiften.

Hvis Skatteforvaltningen finder varer i detailhandlen, der ikke er betalt korrekt afgift af, vil Skatteforvaltningen kunne opkræve afgiften hos detailhandleren. Dette foreslås at skulle gælde uanset, hvordan varerne er blevet erhvervet.

Det foreslås i § 18 b, 1. pkt., at hvis Skatteforvaltningen finder varer, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt efter den under lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, vil afgiften skulle opkræves efter satsen fastsat i den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 2.

Det foreslåede betyder, at hvis Skatteforvaltningen ikke ud fra informationerne på pakningen uden nærmere undersøgelser med tilstrækkelig sikkerhed kan fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, vil

der skulle opkræves afgift efter satsen i den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 2. Skatteforvaltningen vil således kunne opkræve den højeste afgiftssats i de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen finder nikotinholdige væsker, hvor der ikke er betalt korrekt afgift, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelser med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet er.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen i situationer, hvor det ikke er muligt at fastslå nikotinindholdet, vil kunne sende den nikotinholdige væske til teknisk undersøgelse, hvilket medfører udgifter for Skatteforvaltningen. Med det foreslåede får Skatteforvaltningen altså hjemmel til at opkræve den højeste afgiftssats, når det ikke ud fra informationerne på pakningen vil være muligt uden nærmere undersøgelser, herunder f.eks. i form af en teknisk prøve, med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå nikotinindholdet. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor væsken findes i en beholder uden et mærkat eller med et mærkat, hvor nikotinindholdet ikke fremgår. Hvis nikotinindholdet er skrevet på beholderen i håndskrift eller med en label, som ikke er et officielt mærkat, vil dette ikke være tilstrækkelig sikkerhed. Med det foreslåede vil det i disse situationer kunne undgås at bruge penge på en teknisk prøve for bekræftelse af nikotinindholdet. Dette giver også incitament til at overholde den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede bestemmelse om angivelse af nikotinkoncentration på pakningen.

Det foreslås i 2. pkt., at tilsvarende vil skulle gøre sig gældende, hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er.

Det foreslåede betyder således, at hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige nikotinholdige væsker, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet er, vil Skatteforvaltningen opkræve afgiften efter satsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2. Afgiftssatsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2, er den højeste afgiftssats.

Baggrunden for det foreslåede er, at der kan opstå situationer, hvor Skatteforvaltningen kan konstatere, at der ikke er betalt afgift, men ikke kan finde varerne. I disse situationer er der ingen varer at sende til tekniske undersøgelser. Derfor bør det være muligt for Skatteforvaltningen at opkræve den højeste sats. Herudover gives der også virksomhederne et incitament til at overholde den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede bestemmelse om angivelse af nikotinkoncentration på pakningen.

Til nr. 8

Forbrugsafgiftslovens strafbestemmelser fremgår af § 22. § 22 stk. 1, nr. 1-5, indeholder en række overtrædelser, som straffes med bøde, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Nr. 2 omhandler overtrædelser af § 14 a, stk. 1, § 15, stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.

§ 22, stk. 1, nr. 2, medfører, at der kan straffes med bøde for overtrædelser af registreringsreglerne for oplagshavere (§ 14 a, stk. 1), opgørelsesreglerne for den afgiftspligtige mængde for oplagshavere (§ 15, stk. 1), krav til førelse af regnskab for oplagshavere (§ 15, stk. 2), bagatelgrænsereglerne for oplagshavere (§ 15, stk. 3) og registreringsreglerne for registrerede varemottagere (§ 16 a, stk. 3, 2. pkt.).

Det følger af § 22, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Reglerne om strafansvar for juridiske personer findes i straffelovens 5. kapitel, hvoraf det blandt andet følger, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov, jf. straffelovens § 25.

Efter straffelovens § 26, stk. 1, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, medmindre andet er bestemt. Der er ikke tale om en udtømmende opregning. Betegnelsen juridisk person omfatter således alle organisationsformer m.v., der kan optræde i retsforhold, uanset om de driver kommerciel virksomhed eller er ikkeerhvervsdrivende. Efter straffelovens § 26, stk. 2, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer endvidere enkeltmands-

virksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 4051ff., at det er en forudsætning for et sådant ansvar, at enkeltmandsvirksomheden med hensyn til kompetence- og ansvarsfordeling er organiseret på en sådan måde, at det findes naturligt at sidestille virksomheden med en juridisk person, og at enkeltmandsvirksomheden på gernings-tidspunktet beskæftiger omkring 10-20 ansatte eller flere.

Det er en forudsætning for at pålægge en juridisk person strafansvar, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1.

Enkeltmandsvirksomheder, der ikke beskæftiger flere end omkring 10-20 ansatte og således ikke er omfattet af reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer, kan også ifalde strafansvar, dog således at det i denne situation er ejeren af enkeltmandsvirksomheden, der er strafssubjekt.

Bestemmelsen om juridiske personers ansvar udelukker ikke, at der samtidig eller alene kan gøres et personligt ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, særligt hvis denne indtager en overordnet stilling og har handlet med forsæt eller udvist grov uagtsomhed. Udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt er imidlertid, at der rejses tiltale mod den juridiske person, jf. Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/1999.

Som eksempel på tilfælde, hvor det kan være relevant at overveje at gøre ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, kan nævnes mindre detailsalgsvirksomheder drevet i selskabsform, hvor ejeren af selskabet står for den daglige drift.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 1, stk. 1, at loven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EU-forordninger. Endvidere følger det af stk. 3, at loven derudover gælder for opkrævning af andre skatter og afgifter m.v. end de i stk. 1 nævnte, i det omfang der i anden lovgivning henvises til denne lov.

Opkrævningslovens § 18 indeholder hjemmel til, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – kan udstede administrative bødeforelæg. Det følger af opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen ved bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen.

Det følger af § 18, stk. 1, 2. pkt., at retsplejelovens § 752, stk. 1, om regler for afhøringer af sigtede finder anvendelse i sager omfattet af opkrævningslovens § 18, stk. 1. Endvidere fremgår det af opkrævningslovens § 18, stk. 2, at retsplejelovens regler om kravet til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse ved udfærdigelse af bødeforlæg i sagerne.

Betales bøden i henhold til bødeforelægget i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 3. Bøder i sager, der afgøres administrativt, opkræves af Skatteforvaltningen, jf. stk. 4.

Hvis betingelserne for, at sagen afsluttes af Skatteforvaltningen, ikke er til stede, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten.

Det følger af opkrævningslovens § 19, at ransagning i sager om overtrædelser omfattet af opkrævningsloven sker i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens strafbestemmelse indsættes en henvisning til de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 b, stk. 1 og 3-7, §§ 13 c eller 13 d, § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 og 2, således at forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af disse bestemmelser vil kunne straffes med bøde efter § 22, *stk. 1, nr. 2*.

Det betyder, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede krav om stempelmærke, reglen om, at afgiftspligtig nikotinholdig væske alene må sælges i ubrudte detailsalgspakninger, og regulering af salg og opbevaring af nikotinholdige væsker i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser (§ 13 b, stk. 1 og 3-7), krav til pakningerne og oplysninger på pakningerne (§ 13 c), kravene til, hvilke virksomheder, der må modtage og opbevarer nikotinholdige væsker (§ 13 d), regnskabsbestemmelser (§ 13 g, stk. 2-5), eller fakturabestemmelser (§ 13 h, stk. 1 og 2), vil kunne straffes med bøde.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås at indsætte en række bestemmelser i forbrugsafgiftsloven, som skal regulere virksomheder, der er registreret for eller handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Det foreslås i § 13 b, stk. 1, at der stilles krav om, at pakninger med nikotinholdige væsker, som skal sælges her i landet, vil skulle være forsynet med et stempelmærke. I § 13 b, stk. 3, foreslås det, at løssalg af afgiftspligtige varer skal være forbudt. I § 13 b, stk. 4-7, foreslås det, at der stilles en række krav til salg og opbevaring af nikotinholdige væsker i forbindelse med indførelsen af afgiften og fremtidige afgiftsforhøjelser. Det foreslås i § 13 c, at stilles der krav om, at varerne ved stemplingen er pakket i fuldstændigt lukkede pakninger og krav om, hvilke oplysninger pakningerne skal være påført. Det foreslås i § 13 d, at virksomheder, der ikke er registrerede, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede pakker og behørigt stemplede. Det foreslås i § 13 g, stk. 2-5, at der stilles nogle skærpede regnskabskrav til de virksomheder, der er registreret for eller handler med nikotinholdig væske, som foreslås omfattet af afgiftsplikten i den foreslåede § 13 a, stk. 1. I § 13 h, stk. 1 og 2, foreslås der indsat nogle fakturakrav for de virksomheder, som er registreret for eller handler med nikotinholdig væske, som foreslås omfattet af afgiftsplikten i den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Med det foreslåede vil en overtrædelse af den foreslåede § 13 b, stk. 1 og 3-7, §§ 13 c eller 13 d, § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne udstede et bødeforelæg til den, der har begået overtrædelser, hvis overtrædelserne er sket forsætligt eller groft uagtsomt, jf. opkrævningslovens § 18. Dette er i tråd med den øvrige afgiftslovgivning og forbrugsafgiftsloven, hvor overtrædelse af tilsvarende bestemmelser også er strafpålagt.

Hvis der er tale om en overtrædelse af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, og overtrædelserne medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1, vil overtrædelserne være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5, om skærpet bødestraf. For en beskrivelse af det foreslåede bødeniveau for overtrædelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

Hvis der er tale om en overtrædelse af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, og det på trods af overtrædelserne er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1, vil overtrædelserne ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis overtrædelse af regnskabsreglerne alene har betydning for kontrollen af, om omsætningen er korrekt opgjort, men ikke er til hinder for at konstatere, om afgiften er betalt.

Det er forudsat, at bødeniveauet for groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af den foreslåede § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, skal udgøre 5.000 kr. pr. overtrædelse, hvis overtrædelserne ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5. Tilsvarende er det forudsat, at bødeniveauet for groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af den foreslåede § 13 b, stk. 1, § 13 c eller § 13 d skal udgøre 5.000 kr. pr. overtrædelse.

For groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af den foreslåede § 13 b, stk. 2-5, er det forudsat, at bødeniveauet skal udgøre 10.000 kr. pr. overtrædelse.

Det er forudsat, at bødeniveauet på de 5.000 kr. og 10.000 kr. skal gælde, uanset om der er tale om et førstegangs- eller gentagelsestilfælde. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der ved overtrædelser af bestemmelserne udmåles en bøde på 5.000 kr. eller 10.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager.

Overtrædelse	Førstegangstilfælde	Gentagelsestilfælde
§ 13 b, stk. 1, § 13 c, 13 d, § 13 g, stk. 2-5 eller § 13 h, stk. 1 eller 2	5.000 kr.	5.000 kr.
§ 13 g, stk. 2-5, jf. § 22, stk. 5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, jf. § 22, stk. 5	10.000 kr.	+ 10.000 kr. for hver efterfølgende ligeartede overtrædelse
§ 13 b, stk. 3-7	10.000 kr.	10.000 kr.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Juridiske personer, der begår de nævnte overtrædelser, vil kunne ifalde bødestraf efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

De straffeprocessuelle regler i opkrævningslovens §§ 18 og 19 vil gælde ved behandlingen af sager om de nævnte overtrædelser, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a. Dette vil blandt andet medføre, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – vil kunne udstede administrative bødeforelæg som følge af overtrædelserne.

Til nr. 9

I forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, er der hjemmel til bødestraf ved overtrædelser nævnt i nr. 1-5, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Efter nr. 2 kan bødestrafen blandt andet anvendes ved overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer skal anmelde sig hos Skatteforvaltningen som oplagshavere, medmindre virksomheden har et årligt salg svarende til en afgift på under 10.000 kr., jf. § 14 a, stk. 2.

Det følger af § 22, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Reglerne om strafansvar for juridiske personer findes i straffelovens 5. kapitel, hvoraf det blandt andet følger, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov, jf. straffelovens § 25.

Efter straffelovens § 26, stk. 1, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, medmindre andet er bestemt. Der er ikke tale om en udtømmende opregning. Betegnelsen juridisk person omfatter således alle organisationsformer m.v., der kan optræde i retsforhold, uanset om de driver kommerciel virksomhed eller er ikkeerhvervsdrivende. Efter straffelovens § 26, stk. 2, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer endvidere enkeltmands-

virksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 4051ff., at det er en forudsætning for et sådant ansvar, at enkeltmandsvirksomheden med hensyn til kompetence- og ansvarsfordeling er organiseret på en sådan måde, at det findes naturligt at sidestille virksomheden med en juridisk person, og at enkeltmandsvirksomheden på gernings-tidspunktet beskæftiger omkring 10-20 ansatte eller flere.

Det er en forudsætning for at pålægge en juridisk person strafansvar, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1.

Enkeltmandsvirksomheder, der ikke beskæftiger flere end omkring 10-20 ansatte og således ikke er omfattet af reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer, kan også ifalde strafansvar, dog således at det i denne situation er ejeren af enkeltmandsvirksomheden, der er strafssubjekt.

Bestemmelsen om juridiske personers ansvar udelukker ikke, at der samtidig eller alene kan gøres et personligt ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, særligt hvis denne indtager en overordnet stilling og har handlet med forsæt eller udvist grov uagtsomhed. Udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt er imidlertid, at der rejses tiltale mod den juridiske person, jf. Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/1999.

Som eksempel på tilfælde, hvor det kan være relevant at overveje at gøre ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, kan nævnes mindre detailsalgsvirksomheder drevet i selskabsform, hvor ejeren af selskabet står for den daglige drift.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 18, stk. 1, at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen ved bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen. Retsplejelovens § 752, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Hvis betingelserne for, at sagen afsluttes af Skatteforvaltningen, ikke er til stede, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten. Med hensyn til Skatteforvaltningens tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 895 tilsvarende anvendelse, og hvis bøden betales i rette tid, eller den efter vedtagelsen bliver inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 2 og 3.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes tre nye stykker i § 22 som *stk. 5-7*, hvorefter der i visse situationer vil kunne udmåles en skærpet bøde.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at der kan udmåles en skærpet bøde efter § 22, stk. 1, nr. 2, for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her i landet fremstiller eller fra udlandet modtager varer omfattet af den bestemmelse, som foreslås indført som § 13 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Det betyder, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for virksomheder, der på trods af at være forpligtet hertil ikke lader sig registrere som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet fremstiller eller fra udlandet modtager varer omfattet af den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er en stor risiko for, at virksomheder indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet uden at registrere sig som oplagshaver for afgift her i landet for dermed at undgå at skulle betale afgift.

Med det foreslåede vil der kunne udmåles en skærpet bøde, når en virksomhed ikke forud for indførslen eller modtagelsen af de nikotinholdige væsker har ladet sig registrere som oplagshaver. Det bemærkes

i den forbindelse, at bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, ifølge forslaget ikke vil skulle gælde for oplagshavere registeret for afgift efter den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 j, hvorfor virksomheder, der her i landet modtager nikotinholdige væsker ikke vil kunne undgå registrering som oplagshaver.

Endvidere foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af de bestemmelser, som foreslås indført som § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1.

Det betyder, at der vil kunne pålægges en skærpet bøde, når en virksomhed ikke kan dokumentere, at der er betalt afgift af de nikotinholdige væsker, idet de nye regnskabs- og fakturaregler vedrørende afgiftspligtige nikotinholdige væsker, som foreslås indsat som § 13 g og § 13 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, ikke er overholdt, men hvor det er usikkert, hvor stor afgiftsunddragelsen faktisk er, fordi der er tale om et øjebliksbillede (stikprøvekontrol).

Den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpet bødestraf vil medføre, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der svarer til de overtrædelser, som kan medføre en skærpet bøde i henhold til tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven og emballageafgiftsloven (colalovgivningen), jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.4 ovenfor.

Det er forudsat, at bødeniveauet for skærpede bøder efter den nye bestemmelse vil skulle svare til det bødeniveau, som Folketinget forudsatte skulle gælde for skærpede bøder i henhold til colalovgivningen, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 26 som fremsat, side 5 og 6, jf. lov nr. 1554 af 13. december 2016.

Det er således forudsat, at bøden vil skulle udgøre 10.000 kr. i tilfælde, hvor der første gang begås en overtrædelse omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder, forudsat at den pågældende ikke tidligere – i form af et vedtaget bødeforelæg eller ved dom – har fået en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningen, jf. nærmere herom nedenfor. Det er forudsat, at bøden vil skulle stige med 10.000 kr. for hver efterfølgende ligeartede overtrædelse af denne lov, dvs. at den pågældende igen overtræder pligten til at registrere sig som oplagshaver, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførsel af varer omfattet af den foreslåede § 13 a, eller igen overtræder de regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås at skulle gælde for nikotinholdige væsker, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift af de pågældende væsker. Bøden vil således udgøre 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde, 40.000 kr. i fjerdegangstilfælde osv.

Det er forudsat, at der også vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende begår en overtrædelse omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og tidligere har fået en eller flere skærpede bøder for ligeartede overtrædelser af colalovgivningen. Hvis den pågældende f.eks. får en skærpet bøde for overtrædelse af chokoladeafgiftslovens regnskabsregler, vil en efterfølgende overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår endnu en overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr. Samme gentagelsesvirkning vil gøre sig gældende, hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningens regler om registrering og efterfølgende begår en overtrædelse af registreringsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder.

Tilsvarende er det forudsat, at der også ved overtrædelser omfattet af bestemmelser om skærpede bøder i colalovgivningen vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende tidligere har fået en skærpet bøde for overtrædelse af ligeartede bestemmelser omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5. Hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, i forbrugsafgiftsloven, vil en efterfølgende overtrædelse af regnskabsreglerne f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i chokoladeafgiftsloven udgøre et andengangstilfælde, der

således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår en overtrædelse af regnskabsreglerne f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i tobaksafgiftsloven, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr. Samme gentagelsesvirkning vil gøre sig gældende, hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af registreringsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og efterfølgende begår en overtrædelse af colalovgivningens regler om registrering, der er omfattet af reglerne om skærpede bøder.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at hvis nogen har begået flere overtrædelser af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her i landet fremstiller eller fra udlandet modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse.

Det betyder, at hvis nogen har begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når overtrædelserne vedrører virksomheder, der her i landet fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtig nikotinholdig væske efter den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse.

Endvidere foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at hvis nogen har overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., og der er tale om en virksomhed, der her i landet fremstiller eller fra udlandet modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelserne af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det betyder, at hvis nogen har overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., og overtrædelserne vedrører virksomheder, der her i landet fremstiller eller fra udlandet modtager nikotinholdig væske omfattet af den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelserne af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 1. og 2. pkt., vil medføre, at der skal ske en sammenlægning af bøderne efter princippet om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i en eller flere overtrædelser omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det foreslås i *stk. 7*, at bestemmelsen i § 22, stk. 6, vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Det betyder, at den i § 22, stk. 6, foreslåede sammenlægning af bøder efter princippet om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i en eller flere overtrædelser omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og én eller flere af de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor. Sådanne særlige grunde vil kunne være skærpende eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

Til § 2

Opkrævningsloven indeholder bestemmelser om opkrævning af skatter og henviser til et bilag til loven (bilag 1, liste A), som indeholder en opremsning af de skatte- og afgiftslove, som opkrævningsloven regulerer, herunder forbrugsafgiftsloven, jf. bilag 1, liste A, nr. 9.

Det foreslås, at henvisningen til forbrugsafgiftsloven i opkrævningslovens *bilag 1, liste a, nr. 9*, nyaffattes, således at det fremover fremgår, at opkrævningsloven finder anvendelse på forbrugsafgiftsloven, bortset fra afsnit IX a.

Ændringen har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det foreslås at indsætte et nyt afsnit i forbrugsafgiftsloven, som vil skulle regulere afgiften på nikotinholdige væsker. Det foreslås, at afgiften skal afregnes på baggrund af stempelmærker. Derfor vil opkrævningslovens regler om angivelse og indbetaling ikke skulle finde anvendelse på denne afgift.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. april 2022, jf. dog *stk. 2*. Det betyder, at lovens § 1, nr. 3, vil træde i kraft den 1. april 2022. Lovens § 1, nr. 3, angår muligheden for at virksomhederne kan registrere sig og bestille stempelmærker inden afgiften indføres. Det er vurderet mest hensigtsmæssigt, at der gives virksomhederne en sådan mulighed, da virksomhederne både skal have godkendt lokaler og påsætte stempelmærkerne inden, at de er klar til at sælge afgiftspligtige nikotinholdige væsker den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 1, 2 og 4-9, og § 2, træder i kraft den 1. juli 2022, da det som led i aftale om finansloven for 2020 blev aftalt, at afgiften skal indføres fra og med den 1. juli 2022.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret bl.a. ved blandt andet § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 12 i lov nr. 1126 af 19. november 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter afsnit IX indsættes:

»Afsnit IX a**Afgift af nikotinholdige væsker**

§ 13 a. Der skal betales afgift af nikotinholdige væsker, jf. dog stk. 2. Afgiften betales efter følgende satser på grundlag af den afgiftspligtige volumen:

1) Varer, hvis indhold af nikotin udgør 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter 1,5 kr. pr. milliliter

2) Varer, hvis indhold af nikotin er højere end 12 mg nikotin pr. milliliter 2,5 kr. pr. milliliter

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af følgende:

1) Nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr med senere ændringer.

2) Nikotinholdige væsker, der er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

3) Nikotinholdige væsker, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. § 13 c, stk. 4.

4) Nikotinholdige væsker, der leveres til udlandet, jf. § 13 c, stk. 4.

5) Nikotinholdige væsker, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

§ 13 b. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, skal være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varen her i landet eller modtagelsen af varen fra udlandet. Detailsalgspakkerne skal påføres et stempelmærke ved pakning af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Stk. 2. Betalingen af afgiften skal ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter § 13 c, stk. 1.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, må i erhvervsmæssigt øjemed alene sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Stk. 4. Detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer, som registrerede oplagshavere udleverer fra og med den 1. juli 2022, skal være påført stempelmærker. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke i erhvervsmæssigt øjemed sælge afgiftspligtige varer her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftens indførelse.

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftens indførelse.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

§ 13 c. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, skal i forbindelse med stemplingen være pakket i fuldstændigt lukkede detailsalgspakninger.

Stk. 2. Detailsalgspakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentration, mængde og fremstillere eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Varernes afgiftsklasse angives på selve stempelmærket.

Stk. 3. Engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentrationen, mængden og fremstillere eller importørens navn og hjemsted.

Stk. 4. En her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, kan af told- og skatteforvaltningen få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer i engrospakninger til en anden registreret oplagshaver.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

§ 13 d. Virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, må ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

§ 13 e. Told- og skatteforvaltningen kan give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne. Sker betaling ikke

rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7. Såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, kan virksomheden få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varernes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land. Forlængelse af kredittiden grundet påsætning af stempelmærker i et andet EU-land kan alene ske efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Hvis den sidste rettidige betalingsdag efter stk. 1 er en banklukkedag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte kredittid kan efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, forlænges.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler for forlængelse af kredittiden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter stk. 1, 3. pkt.

§ 13 f. Stempelmærker fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Stk. 2. Afgiften tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres. Ligeledes tilbagebetales afgiften for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

§ 13 g. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder ikke for virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter § 14 a, stk. 8.

Stk. 2. Oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærker.

Stk. 3. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret. Af regnskaberne skal det fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Regnskabet skal føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer og fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, skal dog opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder.

Stk. 5. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 i, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 13 h. Oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, hvis fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 13 c, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Stk. 4. I det omfang der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, finder regnskabs- og fakturareglerne tilsvarende anvendelse herpå.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 i, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 6. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 13 i. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 13 g, stk. 6 og 7, og § 13 h, stk. 5 og 6. De daglige tvangsbøder skal udgøre mindst 1.000 kr. og kan forhøjes af told- og skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

§ 13 j. § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, § 21 og § 24, stk. 1, finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13 a, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.«

§ 14 a. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Til oplagshavere udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 2-8. ---

2. I § 14 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Virksomheder, der omhælder eller ompakker varer omfattet af afsnit IX a, skal ligeledes registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltning efter 1. pkt.«

3. Efter § 14 a indsættes:

»**§ 14 b.** Virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten i § 13 a, stk. 1, kan fra og med den 1. april 2022 registrere sig som oplagshaver. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Virksomhederne, der efter 1. pkt. har registreret sig som oplagshaver, kan mod fuld sikkerhed bestille stempelmærker til påsætning på detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten § 13 a, stk. 1. Detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker med stempelmærker må først udleveres fra de registrerede oplagshavere fra og med den 1. juli 2022. Afgiften for stempelmærker udleveret til og med den 30. juni 2022 forfalder den 1. juli 2022

§ 16 a. Ved indførsel af varer fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-8. ---

§ 17. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 er registreret elektronisk, omfatter forvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

og sidste rettidige betalingsdag er den 15. juli 2022. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 2. Stempelmærker bestilt efter stk. 1 fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.«

4. I § 16 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »visse«.

5. Efter § 16 a indsættes:

»§ 16 b. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer omfattet af afsnit IX a, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren. Indbetalingen skal ske senest samtidig med indsendelsen af den i 2. pkt. nævnte angivelse. Opkrævningslovens § 3, stk. 2, §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved indførsel af varer omfattet af afsnit IX a fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4. Reglerne om angivelse og betaling efter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.

6. I § 17 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Oplagshavere registreret for afgift efter § 13 a, stk. 1, skal for hvert kvartal i statistisk øjemed afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

7. Efter § 17 indsættes:

»§ 18. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13 a, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Bestemmelserne i §§ 6, 7 og 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen efter regnskabet, betales der afgift af det manglende kvantum, jf. dog § 13 a, stk. 2, nr. 3-5, og § 24, stk. 2 og 3.

§ 18 a. Enhver virksomhed, der overdrager, erhverver, tilegner sig, opbevarer eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13 a, stk. 1, skal betale afgift af varerne.

§ 18 b. Hvis told- og skatteforvaltningen finder varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, opkræves afgiften efter satsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2. Tilsvarende gælder, hvis told- og skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er.«

§ 22. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) ---
- 2) overtræder § 14 a, stk. 1, § 15, stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.,

3-5) ---

Stk. 2-4. ---

8. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »overtræder«: »§ 13 b, stk. 1 og 3-7, §§ 13 c eller 13 d, § 13 g, stk. 2-5, § 13 h, stk. 1 eller 2,«.

9. I § 22 indsættes som *stk. 5-7*:

»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., udmåles en skærpet bøde, når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

§ 2

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, lov nr. 2061 af 21. december 2020, § 3 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og lov nr. 204 af 13. februar 2020, foretages følgende ændring:

Bilag 1

Liste A

1)-8) ---

9) Lov om forskellige forbrugsafgifter

10)-31) ---

Liste B

1) ---

1. Bilag 1, liste A, nr. 9, affattes således:

»9) Lov om forskellige forbrugsafgifter, bortset fra afsnit IX a.«